

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 25th November 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Recommendations of the Indian Medical Conference.

* 34 Q. (Short Notice Question).—DR. P. VARADARAJULU NAIDU : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any Government representative was sent to the Indian Medical Conference held in Delhi to consider the educational qualification to be prescribed for admission to Medical Colleges and the method of selection to be adopted in future; and

(b) what are the recommendations made by the Conference?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) This Government are not aware of the subjects discussed at the Conference. The following officers of this Government who were invited by the Government of India, were permitted to attend the Conference :—

(1) The Director of Medical Services, Madras.

(2) Dr. C. K. Prasada Rao, Dean, Madras Medical College, Madras.

(3) Dr. K. N. Pisharoty, Dean, Stanley Medical College, Madras.

(4) Dr. A. Ananthanarayana Iyer, Director, Upgraded Anatomy Department, Stanley Medical College, Madras.

(5) Dr. M. D. Anantachari, Principal, Madurai Medical College, Madurai.

(6) Dr. C. Raghavachari, Professor of Surgery, Stanley Medical College, Madras.

(7) Dr. S. T. Achar, Professor of Pediatrics, Madras Medical College, Madras.

(8) Dr. D. V. Subba Reddi, Professor of Physiology, Madras Medical College, Madras.

(b) The recommendations of the Conference have not so far been communicated to the Government. It is understood that the Conference has recommended that for the next few years, each College should continue its own method of selection taking into account the desirability of including in the criteria for selection—

(1) The academic record of the student,

(2) his extra-curricular activities, and

[25th November 1955]

(3) the result of personality and aptitude tests and of any other special tests that may be employed.

As regards entrance requirements, the Conference has expressed the view that pending the introduction of the changes recommended by the Secondary Education Commission, the passing of the Intermediate examination with science subjects should continue to be the minimum qualification required for admission to a medical college.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister was saying that the Government were unaware of the Conference and that they have not been communicated the proceedings, but gave answers just to the contrary. Are we to understand that the officers of this Government attend Conferences and express opinions without the knowledge of this Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, this was a Conference convened by the Central Ministry of Health. They wanted particular officers to be sent there and those officers were permitted to go. No papers regarding the subjects to be discussed at this Conference were sent to this Government nor were the views of this Government obtained on these subjects.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, will the recommendations if any made by the Council there have a binding effect upon this Government? Supposing B.Sc. is the minimum qualification that is fixed for admission to the Medical Colleges, will it be binding on this Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Conference has only made certain recommendations. They are not binding on this Government. There was a proposal to make B.Sc. the minimum qualification for entry into the Medical Colleges, but it was not agreed to at the Conference. The present arrangements will therefore continue.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister said that the recommendations of the Conference have not been communicated to this Government. May I know then what is the source of information now given by the Hon. Minister? Is it based on any paper reports?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, I have seen a copy of the resolutions passed at the Conference and I got the copy from the Dean of the Madras Medical College who returned from Delhi day before yesterday.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the role played by this Conference? If B.Sc. is the lowest minimum standard prescribed for admission to the Madras Medical College or for that matter any other college, it is only an indirect method of trying to put a stop to the educationally backward people from getting admission to the professional colleges.

25th November 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member has not evidently heard what I have said. There was a proposal to make B.Sc. the qualification for entry to the Medical Colleges, but that has not been agreed to. The present Intermediate standard will be the qualification for admission to Medical Colleges.

Selection for the S.S.L.C. Examination.

* 2838 Q.—**SRI K. VINAYAKAM** (on behalf of Sri N. Dharmalingam) : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the candidates who appeared and failed in the previous S.S.L.C. Public Examination and continue their studies in the high schools in the next year, are not all selected to sit for the next year S.S.L.C. Public Examination;

(b) if so, the number of such candidates, in this State, not selected to sit for the S.S.L.C. Public Examination to be held in March 1955; and

(c) whether they are allowed to appear privately to complete the subjects in which they have failed in the previous examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) 24.

(c) Yes, Sir. The number of times a candidate can appear for S.S.L.C. examination is limited to four times in the case of Non-scheduled castes candidates and five times in the case of Scheduled Caste candidates.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it not a fact that a student who fails for the first time in the S.S.L.C. examination could not be prevented even by the school authorities in which he undergoes his studies for the second time from appearing for the S.S.L.C. examination for the second time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have stated that a student is entitled to sit four times in the case of non-scheduled castes and five times in the case of Scheduled Caste candidates.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, by appearing four times, the student would have gained sufficient experience so that will the Government make it a rule that if he appears for four times, then he must be considered as automatically eligible for the higher class. (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think that if that principle is accepted, then even a person who stands for the election four times and gets defeated should be declared elected because he has got experience of elections. I do not think it is desirable to adopt that principle. (Continued laughter.)

[25th November 1955]

Selection for the S.S.L.C. Examination.

* 2839 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the Malabar District Board to discontinue the system of detaining students in S.S.L.C. classes in high schools; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes.

(b) The President, District Board, Malabar, was informed that the Government did not propose to discontinue the practice of detention in the S.S.L.C. class in secondary schools.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : May I know the reasons for the refusal of the Government to accept the recommendations of the district board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The reason is that the students' eligibility to appear for the examinations should not only depend upon an external examination but the headmasters and the teachers in the schools also should have a say in the matter. That is why where the headmasters feel that certain students should not be sent up for the examination, they should have a say in the matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, are the Government aware of the recommendations made by the Secondary Education Commission and, if so, will the Government see that the present system with regard to the detention of pupils is revised and the recommendations of the Commission implemented?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. As far as I am concerned, I am convinced that this detention system is necessary. It should not be thought that there is some class conflict between the teachers and the taught. As a matter of fact, there should be complete co-operation and the teachers in the schools must have a say with reference to the students being sent up for the examination.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, personally I do not object to the principle of detention. But the management are viewing it from the point, of income from fees collection so that from the lower classes they promote indiscriminately without considering the qualification to the high school classes and ultimately when the students reach the S.S.L.C. class, they are prevented from appearing in large numbers. Will the Government see that even at the lower level, some test is instituted so that the detention may be less at the higher level?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. As a matter of fact, the aim of the Government is that there should be examinations in the fourth and fifth form levels also and if the hon. Member's basis is correct, it only shows that the management also

25th November 1955]

are having a say in the promotion and detention of the pupils and it should not be so. It should be purely the province of the Headmasters and the teachers either to promote or detain students.

SRI S. T. ADITYAN : Considering the fact that some of the schools are sending up for the S.S.L.C. examination only a few boys in order to show a higher percentage of passes and say that out of 25 boys sent up, 20 have passed, will the Government compel the schools to put up on the notice board a list of the number of students who were studying in the S.S.L.C. class, the number who were sent up and the number who passed the examination.

8-40
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member's suggestion is based merely on assumptions which are not correct. As I said in answer to question 2838, in the whole State only 24 candidates were detained in 1955.

SRI K. VINAYAKAM : Originally the practice was to hold a selection examination for selection of candidates for sending up for the Public Examination. After a lot of agitation in the State, selection examination was given up for one or two years and all the candidates were sent up for the examination. What is the lesson that this Government have learnt from a comparative study of the results during the Selection Examination years and the non-selection-examination years and what is the convincing reason of the Government for imposing the Selection Examination once again?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not merely a question of results of the examination. We have to maintain proper discipline in the schools. Students should feel that the Headmasters have a say in the matter of sending up students for the examination. For the maintenance of discipline and for the proper conduct of students, it is necessary to vest this power in the headmasters.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I think the Hon. Minister presumed from my question that I was pleading against the detention system. That was not my intention. After the students are selected on the basis of the results of the Selection Examination and before they actually sit for the examination, some students are prohibited from appearing for the examination. A committee or board on which the headmaster also is represented has recently been constituted to go into this question. As a matter of fact, this power in the hands of the committee has been used as a measure of vindictiveness. That is why I suggest that this arrangement may be withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My view is that we should have absolute confidence and faith in the impartiality of the headmasters. If we begin distrusting headmasters who are in charge of students, then there will be no end to it. Therefore I would request hon. Members, especially those who belong to the

[25th November 1955]

teaching profession, to have faith in the impartiality of headmasters. A few erring headmasters should not be made the basis for making a general accusation of vindictiveness on the part of headmasters as a whole.

Awards by Industrial Tribunals.

* 2840 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any representation alleging non-implementation of the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, published in the *Fort St. George Gazette*, dated 7th July 1954, regarding Industrial Dispute No. 18 of 1949 by which 122 owners of handloom factories in Chirakkal taluk, North Malabar, have to give bonus for their workers for the years 1946, 1947 and 1948 and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The Government have ordered the prosecution of the managements of ten handloom factories which have not implemented the award. The workers have been advised through their Union to put in claim petitions under section 20 of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950. The claims received by the Government are being verified by the Labour Officer, Mangalore.

SRI K. P. GOPALAN : According to the Industrial Disputes Act, the Government have to take action if an award is not implemented within one month from the date of the award. This is a question about the workers getting bonus for the year 1946. Nine years have elapsed. May I know why the Government have delayed taking action against the managements and whether they will be pleased to instruct the Collector of Malabar to realise the amount from the factory owners under the Madras Land Revenue Recovery Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have to take certain steps before ordering prosecution. A show cause notice has to be issued and we have to wait till the stipulated time for receipt of the reply. After the receipt of the reply, we have to verify certain things and that will take some time. The Government are taking all possible steps to have the dues recovered under the existing law.

SRI K. T. SREEDHARAN : Why should the Government launch prosecution proceedings only against the managements of ten factories instead of against all the managements who have defaulted in this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Out of the 123 handloom factories covered by this award, the managements of 105 factories are reported to have implemented the award.

25th November 1955]

Awards by Industrial Tribunals

* 2841 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the award of the Industrial Tribunal, Madras—vide G.O. Ms. No. 3876, dated 27th August 1953, published in the Gazette, dated 3rd September 1953, has been implemented by the management of the Rajeswari Mills, Gudiyatham; and

(b) if not, what action do the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The management claimed that it had implemented the award. But the Textile Labour Union contended that the management had not interpreted the award correctly.

(b) As there is no provision in the Industrial Disputes Act, 1947, or in the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950, to interpret or clarify an award, the matter was not pursued.

SRI K. P. GOPALAN: If there are different versions in the interpretation of the award, why should not the Government refer the matter to the judge who gave the award and get the correct interpretation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Under the present law, the Government cannot ask the Judge who gave the award to interpret the award. If the Labour Union raises this question as a specific industrial dispute, the Government will look into the matter.

Removal of trenching ground in Kozhikode Municipality

* 2842 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 26th June 1955, from the Executive Committee of the Tile Workers' Union, Feroke, Malabar, requesting them to remove the trenching ground of Kozhikode Municipality from Cheruvannoor; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Construction of stadium-cum-pavilion in Tellicherry.

* 2843 Q.—

MR. SPEAKER: As Sri V. R. Krishna Ayyar, who gave notice of the question is not present, the question and answer will be printed in the official proceedings.

[25th November 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Maidan Improvement Committee, Tellicherry, has requested the Government in 1955 for permission to construct a stadium-cum-pavilion in the maidan belonging to the Government;

(b) if so, whether sanction has been accorded; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) The matter is under the consideration of the Government.

(c) Does not arise.

(Questions Nos. 2844 and 2845 taken together.)

Channel from Thuchanam to Kanniyalamkara.

* 2844 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to answer given to starred question No. 777 on 17th February 1955—

(a) whether the investigation of the schemes has since been completed and whether the estimates for the works have been prepared; and

(b) if so, when the work will be taken up for execution?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) A preliminary investigation of the schemes indicates only a doubtful availability of supply at the dam sites proposed. Besides, the schemes are of an uneconomic nature from the food production point of view. A scheme for the construction of vented dam across Peraloth Thodu at Thuchanam in Hosdrug sub-taluk, South Kanara district has been sanctioned by the Chief Engineer (Irrigation) under the Special Minor Irrigation Programme at an estimated cost of Rs. 23,756. As the three schemes referred to by the hon. Member are either on the same Peraloth stream or on the tributary of that stream, detailed investigation of these schemes will be taken up only after the results of the above scheme are watched.

(b) Does not arise.

* 2845 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to starred question No. 777 on 14th May 1954—

(a) whether the investigation has been completed; and

(b) if so, when the work is likely to be taken up?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes.

(b) The scheme has been sanctioned on 4th August 1955 by the Chief Engineer (Irrigation) at a cost of Rs. 23,756 including the capitalized value of the abatement of land revenue and the work is expected to be taken up shortly.

25th November 1955]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Government be pleased to see that the work is completed before the commencement of the next monsoon season?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We will try to do our best.

(Questions Nos. 2846 and 2847 taken together.)

Government Transport buses.

* 2846 Q.—**SRI S. PANCHAKSHARAM** (on behalf of Sri M. R. Ramachandran) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of Government Transport buses actually on the route in the Madras City?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The average number of Government Transport buses actually put on the road on week days in the month of July 1955 was 292 in the A.M. shift and 291 in the P.M. shift. On holidays the average worked out to 262 in the A.M. shift and 258 in the P.M. shift.

* 2847 Q.—**SRI S. PANCHAKSHARAM** (on behalf of Sri S. C. C. Anthony Pillai) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the average seating capacity in the new “Leyland” buses and the old type of buses; and

(b) the time taken for a round trip during the hours of 10 a.m. and 11 a.m. by these two different types of buses plying between Mylapore and Parry’s Corner?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The average sitting accommodation available in the new ordinary Leyland Royal Tiger buses is 47. The sitting accommodation available in Leyland Comet is 36. The average sitting accommodation available in the old type of long wheelbase Fords and Chevrolets is 33.

(b) The running time of a route is fixed after conducting a series of timing tests *during peak hours* on all types of buses of the route taking into account the time required for ticket issue, boarding and alighting of passengers, speed restrictions, etc. The route length between Mylapore and Parry’s Corner on route 3 is six miles. The scheduled running time for one round trip in this route is one hour and twelve minutes which comprises of the actual running time of sixty-two minutes for up and down journeys and a lay over of ten minutes for terminal working.

SRI N. K. PALANISAMY : தினம் சராசரி எத்தனை பஸ்கள் ஓடாமல் பழுது ஏற்பட்டு நிற்கின்றன? அவைகளை உடனடியாக ஓட்டுவதற்கு சர்க்கார் என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஏறக்குறைய தினம் 20-25 பஸ்கள் ஓடாமல் நிற்கின்றன. அவைகள் உடனடியாக ரிப்பேர் செய்து ஓட்டப்பட்டு வருகின்றன. சில உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யப்படமுடியா விட்டால் இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குள் நன்றாக ரிப்பேர் செய்யப்பட்டு ஓட்டப்படுகின்றன.

[25th November 1955]

8-50
a.m. **SRI K. VINAYAKAM** : What is the total number of buses in the possession of the Government and how many of them are now placed in the sick list? Is the Hon. Minister aware of the fact that due to neglect of proper maintenance of these buses many of them go out of order and the usual breakdown occurs during peak hours?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : About 315 buses are put on the roads. On account of the fact that they are old, they are not able to sustain the heavy load during peak hours. Therefore, they break down now and then. We are trying to replace the old vehicles by new buses. With regard to the complaint that the maintenance section is not functioning properly, attempts are being made to rectify the defects in the maintenance section and I hope that everything will be all right within a very short time.

SRI P. RAMAMURTHI : During the last Budget Session the Hon. Minister gave an assurance that a committee would be appointed to go into the entire working of the Government Bus Transport system. May I know whether any such committee has been appointed and if so, who are its members?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A committee has not actually been constituted. We have got certain members in view whom we propose to consult. The question whether we should have an unwieldy body for going into the question or whether the matter could be settled by calling for a conference and discussing matters and by personal inspection is being considered. I think this short course will be more advantageous because a committee will take a long time to go into the question. Now that the Transport system is improving, we think that consultation is quite sufficient.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. Minister kindly convene a conference of women firstly to know the woes of women travelling in buses?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member, Sri Balakrishnan, now and then tells me about the difficulties that women experience in the buses.

SRI S. PANCHAKSHARAM : These Leyland buses are huge ones which are not capable of easy manoeuvrability. That is one reason why the buses are delayed. Another reason is that a number of standing passengers are allowed to enter not only during peak hours but during other hours also. The system of standing passengers was introduced as an emergent war-time measure. Now, it has become an anachronism. Not only to put an end to this anachronism but also to the delay caused, why not the Government consider the abolition of the system of standing passengers in these buses?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Unless we increase the fleet strength which we hope to do within the course of three or four months, it may not be possible to stop the system of standing passengers, particularly those who are rushing to the offices during

25th November 1955]

peak hours from entering the buses. We know that there is an amount of delay not only on account of the system of standing passengers but also on account of the fact that the conductor has to be going on issuing tickets. But we cannot avoid this difficulty. We have to face this for some time more.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ்கள் புறப் படுவதற்கும் நிறுத்துவதற்கும் கண்டக்டர்கள் விசில் சப்தம் செய்கிறார்கள். அந்த சப்தத்தைக் கேட்டு பிரயாணிகளுடைய காது செவிடாகக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் டவுன் பஸ்கள் மற்றும் எல்லா பஸ்களிலும் விசில் சப்தம் செய்யாமல் வேறு ஏதாவதும் ஒரு சைன் மூலம் பஸ்களை ஓட்டுவதற்கோ அல்லது நிறுத்துவதற்கோ சின்னங்களை அமைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிப விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சில வண்டிகளில் பெல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, சில பஸ்களில் விசில் அடிக்கிறார்கள். விசில் ஊதினால்தான் டரைவர்களுக்குக் காது கேட்கிறது. அதனால்தான் விசில் ஊது வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சப்தத்தை குறைப்பது என்றால் டரைவருக்கு சரியாக் காது கேட்காது. வேண்டிய நேரங்களில் பஸ்களை ஓட்டுவதற்கோ அல்லது நிறுத்துவதற்கோ முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : சாதாரணமாக பஸ்களில் கண்டக்டர்கள் அந்தந்த குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குள் டிக்கட்டுகளைக் கொடுத்தாக வேண்டும். ஒரு பெரிய ஸ்லவில் பார்த்தால் சுமார் 70 அல்லது 80 பேர்கள் இருப்பதால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் டிக்கட் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுப்பதால் பஸ்கள் போவதற்கு நாழியாகிறது. அதனால் பெரிய பஸ்களில் தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. இதைப்பற்றி சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து பெரிய பஸ்களுக்கு இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அல்லது சிறிய பஸ்களை அதிகப்படியாக வாங்கி விட வேண்டும். இப்போது பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் தொந்தரவு இல்லாமல் அவைகளை நடத்த வேண்டியதாக இருப்பதால் பெரிய பஸ்களுக்கு இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட்டு ஓட்டுவதற்கோ அல்லது சிறிய பஸ்களை வாங்குவதற்கோ அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : பெரிய பஸ்களில் குறைந்தது 200 ஆவது இருந்தால்தான் பீக் நோட்ராபிக்கை சமாளிக்க முடியும். அந்த நோக்கத்துடன் தான் பெரிய பஸ்கள் வாங்கப்படுகின்றன. இன்மேல் சிறிய பஸ்களை வாங்க உத்தரவு போட்டு அவையையும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு மாதத்தில் நமது டைரெக்டர் இரண்டு கண்டக்டர்கள் போடும் விஷயமாக பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. பெரிய பஸ்கள் இப்பொழுது 50 போடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் 50 பஸ்கள் அதிகமாக வாங்கி விடப் போகிறார்கள். மற்றும் சிறிய பஸ்களை வேறு வாங்கி விடப் போகிறார்கள். இன்னும் ஒரு மாதம் பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகுதான் இரண்டு கண்டக்டர்கள் போடுவதைப்பற்றி யோசிக்கப்பட்டு அவசியம் ஏற்பட்டால் இரண்டு கண்டக்டர்களும் போடப்படுகிறார்கள்.

SRI S. RAMALINGAM : ஸார், இதற்கு முன்பு பல தடவைகளில் பெரிய பஸ்களுக்கு இரண்டு கண்டக்டர்கள் போடவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டபோது அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறோம், பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுதும் பரிசீலனை செய்வதாகச் சொல்லுகிறார். பெரிய பஸ்களில் சுமார் 100 பேர்கள் உட்கார வேண்டியதாகவும் நிற்க வேண்டியதாகவும் இருப்பதால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் டிக்கட் கொடுப்பதாக இருந்தால் சுமார் 15 நிமிஷங்களாவது ஆகிறது. ஆகையினால் இதைப் பரிசீலனை செய்வதை சீக்கிரம்முடித்து விட்டு இரண்டு கண்டக்டர்கள் போடுவதைப்பற்றி ஒரு உத்தரவாதம் அளிப்பார்களா?

[25th November 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் உங்கத்தினர் பெரிய பஸ்களில்தான் ஏறி பிரயாணம் செய்துப்பதாக நினைக்கிறேன். சிறிய பஸ்களிலும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது அவருக்குத் தெரியாது என்றும் நினைக்கிறேன் இருந்த போதிலும் பெரிய பஸ்கள் சிறிய பஸ்கள் இந்த இரண்டிற்குமே இரண்டு கண்டக்டர்கள் போடுவதற்காக அதிகாரியினுடைய சிபாரிசை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பரிசீலனை முடிந்த பிறகு இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யலாம்.

SRI W. J. FERNANDEZ : One of the causes which contribute to the delay in the bus service is the practice among conductors to issue tickets at starting points just at the time when the bus is about to start with the result that the buses are held up until all the passengers have been issued the tickets. This happens in Rayapuram. Big buses run from there to Egmore. The conductor waits till the bus is full and then starts issuing tickets with the result that the waiting time is wasted and the passengers are held up. Therefore, will the Government issue instructions to the conductors to start issuing tickets immediately the bus arrives and is ready to take passengers so that at least five to ten minutes may be saved?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This sort of complaint was received by the Government. Instructions have since been issued through the Director to issue tickets as soon as the passengers get into the buses without delaying issuing of tickets till the bus starts. In Mylapore terminus the passengers themselves co-operate. They have the necessary coins; they collect them and pay them to the conductor. The work is thus easily done. Therefore, I would suggest through Sri Fernandez to the passengers who get into the buses at Rayapuram to adopt this course. I once again assure him that instructions have already been issued and reminders will be sent in this matter.

SRI S. R. ARUMUGAM : ஸார், சென்னையில் நடத்தக்கூடிய பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யுற்போது பிக் பாக்கெட்டுகள் அதிகமாக நடக்கிறது. அதனால் பிரயாணிகளுக்கு பஸ்களில் பிரயாணம் செய்வதற்கு பயம் ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய பயத்தைத் தடுப்பதற்கும் பிக் பாக்கெட்டுகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கும் பஸ்களில் ஜனங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : பஸ் பிரயாணம் செய்யும் போது அவ்வளவு பிக் பாக்கெட்டுகள் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஏதோ இரண்டொரு பேர்கள் அவ்விதம் கஷ்டப்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் அதற்கு அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. போலீஸ்காரர்கள் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்து அவைகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

9 a.m. **SRI P. CHELLATHURAI :** பிரயாணச் சீட்டை வழங்குவதில் ஏற்படும் தாமதத்தின் காரணத்தால் பஸ்கள் புறப்படுவதற்கு சுணக்கம் ஏற்படுகிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. ஆகவே பெரிய பஸ்ஸோ, சின்ன பஸ்ஸோ, எந்த பஸ்ஸாயிருந்தாலும் எல்லா பஸ்களிலும் கண்டக்டர்சுளே இல்லாதபடி ஒரு உண்டியல் வைத்து அதில் பிரயாணிகள் தாங்கள் போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்திற்கு ஆகும் வண்டிச் சத்தத்தைப் போடும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து மக்களின் நாணயத்தைப் பரிசோதிக்க அரசாங்கம் விரும்புமா?

25th November 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்த யோசனை நல்ல யோசனைதான். கண்டக்டரும், டிரைவரும் இல்லாமல்கூட ஒரு லாரி ஓடுவதை எழு, எட்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்தேன். இந்த யோசனையைக்கூட இத்துடன் சேர்த்து பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI V. MUTHU : சில பஸ் ஸ்டாப்புகளில் பிரயாணிகளின் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆண்களும், பெண்களும் ஒருவரோடொருவர் ஒடித்துக்கொண்டு, ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் பஸ்களில் ஏறும் பழக்கம் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் மதுரை போன்ற வெளியூர்களில் பெண்கள் நின்றால் ஆண்கள் ஒதுங்கி நின்று பெண்களுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டு பிறகு ஆண்கள் ஏறும் பழக்கம் இருந்துவருகிறது. அந்தப் பழக்கத்தில் இருந்தவந்த பெண்கள் இந்த ஊருக்கு வந்தால் இங்கே ரொம்ப சிரமப்பட்டுவெட்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ஆண்களுக்கென்று ஒரு தனி பாதையும், பெண்களுக்கென்று ஒரு தனி பாதையும், கீழ் வரிசையில் ஏற்படுத்துவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்போது ஏறுவதற்கு என்று ஒரு பாதையும், இறங்குவதற்கு என்று ஒரு பாதையும் இருக்கிறது. ஆகவே ஆண்களுக்கு என்றும், பெண்களுக்கு என்றும் இரண்டு பாதைகள் வைத்தால் பிரயாணிகள் ஒருவரோடொருவர் முட்டிக்கொள்வார்கள்; ஆண்கள் பெண்களிடத்தில் மரியாதையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவ்வளவு மோசமாக இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. SELVARAJ : Sir, buses that run on petrol give maximum utility and efficiency. Therefore, will the Government see that at least 50 per cent of the buses are run on petrol to avoid large number of breakdowns?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not agree with the premises of the hon. Member. On the other hand, we find that Diesel buses are more economic. So, the suggestion of the hon. Member cannot be considered.

Students and officers sent for foreign studies.

* 2848 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) how many students and officers were sent to foreign countries for advance studies from this State and the amount spent on them during the years 1952 to 1954;

(b) the proposals and schemes in connexion with which they were sent to foreign countries;

(c) the number of students and officers belonging to the Scheduled Castes among them; and

(d) if the answer to clause (c) is in the negative, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) One student and 54 officers were sent abroad for advanced studies. The amount spent on them is not readily available.

(b) Under the following schemes :—

(1) World Health Organization Fellowship Scheme.

(2) Commonwealth Technical Co-operative Fellowship Scheme.

[25th November 1955]

(3) Rockfeller Foundation Fellowship Scheme.

(4) United Nations Economic Development Scheme.

(5) Technical Co-operation Scheme.

(6) Murphy Endowment Scheme.

(7) Government of India Overseas Scholarship Scheme.

(c) One.

(d) Does not arise.

Pottery Training Centre at Alankar

* 2849 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to question No. 1505 answered on 21st March 1955—

(a) whether the Government have since taken any decision on the schemes submitted by the Director of Industries and Commerce; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The establishment of a Pottery Training Centre at Alankar in the South Kanara district, at an estimated cost of Rs. 3,000—Non-recurring and Rs. 6,400—Recurring, has been sanctioned. The other schemes are under examination.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, whether the candidates that will be given training in the Pottery Training Centre at Alankar in the South Kanara district will be selected locally or from other parts of the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

Amendment to the Co-operative Societies Act.

* 2850 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have decided to amend the Co-operative Societies Act and, if so, in what respect?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Not yet, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : In view of the fact that the Government wants to establish rural credit societies and because there are several Producer-cum-Consumer Co-operative Societies in Malabar which can be easily converted into rural credit societies, will the Government amend the Co-operative Societies Act so that they can be converted into rural credit societies without difficulty?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. The proposals for the amendment of the Act are awaiting the report of the Committee on Co-operation. It is thought better to deal with the whole of the amendments together instead of undertaking piecemeal legislation.

25th November 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, has any time-limit been fixed for the report of this Committee and, if so, when it lapses?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The time-limit has been extended up to the end of this year.

House-sites for Harijans in Malabar.

* 2851 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. K. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of lands that have been assigned as house-sites to Harijans in Malabar during the current year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 92 cents of land have been assigned to Harijans for house-sites.

SRI O. KORAN : In view of the fact that the statistics taken by the Village Officers regarding Harijans who are in need of house-sites, are not correct, will the Government make enquiries again and see how many Harijans need house-sites?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I would like the hon. Member to explain what is not correct?

SRI O. KORAN : Sir, I mean to say that the statistics collected by the Village Officers are not correct because there are so many Harijans who really want house-sites still. These officers take statistics even without entering into the villages. That is what we see in the villages.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, we are not concerned with statistics just now. We are concerned with how much land was, as a matter of fact, assigned to Harijans for house-site purposes and I have given the answer.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, as a matter of fact thousands of Harijans want house-sites and poramboke lands may not be available in each and every village to be assigned to them as house-sites. In view of this will the Government take steps to acquire the lands which they are already occupying and assign those lands to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is entirely a different question. But, that aspect also, the Government is paying attention to.

SRI A. RATNAM : வீட்டு மனைக்காக ஹரிஜனங்களுக்கு 09 ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டதென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதாவது ஒரு ஏக்கர் கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். இதுவரையில் எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன, எத்தனை பேருக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை பேருக்கு மறுதலிக்கப் பட்டது என்ற விவரங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதுவரைக்கும் எத்தனை பேருக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதைப்

[25th November 1955]

பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறார். அதற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்தால்தான் கொடுக்க முடியும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. H. KANARAN : The present Tenancy Act gives some right to the Ulkudi, i.e., Harijan tenants. With the influence of the Police and other people, they are able to evict the Harijans in so many places. So, will the Government acquire these lands and assign them to the Harijans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government are taking all possible steps in order to find house-sites for Harijans, Sir.

9-10 a.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister why in spite of repeated assurances on the floor of the House that house-sites would be assigned to the Harijans of Malabar and that proceedings in that connexion would be expedited, thousands of Harijan families are not yet given house-sites when so many families are being driven away from the existing house-sites?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is on account of the assurances only that these sites have been assigned. Naturally it will take time to assign more house-sites.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Government issue an order to the Panchayat Boards to give first preference to the Harijans in the matter of assigning poramboke lands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : When even the Government are not able to attend to it speedily, how can the Panchayat Boards do it?

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Hon. Minister has got any information about the extent of land which is available in the Walluvanad taluk for assignment to Harijans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not have the information at present but if the hon. Member can furnish it, I shall be much obliged to him.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know the name of the fortunate village where the Government have assigned land to the extent of 37 cents in the Walluvanad taluk?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is true but the hon. Member should know that 1 acre 18 cents of land were assigned in another taluk.

Upper Bhavani Project.

* 2852 Q.—**SRI S. R. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a resolution passed by the Coimbatore district, Half Yearly Irrigation Conference held on 2nd May 1955 recommending to them the revival of Upper Bhavani Project; and

25th November 1955]

(b) if so, the decision taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. R. ARUMUGAM : இந்த மேல் பவானி திட்டத்தைப்பற்றி அடிக்கடி பத்திரிகையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பல்லடம் போன்ற தாலுக்காக்களில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்த மேல் பவானி திட்டம் வந்தால்தான் பிரயோஜனம் ஏற்படும். ஆகையால் இந்த திட்டத்தைப் புனராலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா? அவ்வாறு இல்லாமற் போனால் இனிமேலாவது புனராலோசனை செய்யப்போகிறார்களா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The main question was with reference to the resolution passed by the Coimbatore District Half Yearly Irrigation Conference and the decision taken thereon. I replied that no resolution was passed and as such, the question of decision does not arise. But now the hon. Member suggests the consideration of a scheme. Let him make his representation separately and it will be considered.

False tickets in Government Bus Transport.

* 2853 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that false and duplicate tickets were sold by some conductors in Government Bus Transport in the Madras City in April 1955;

(b) if so, the amount of loss sustained by the Government;

(c) whether the culprits were detected and punished; and

(d) whether the checking Inspectorate detected it in proper time?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) A case of sale of spurious tickets came to notice in May 1955 and the whole matter is under investigation by the Police.

(c) A conductor who was involved in the case is absconding.

(d) Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, it is somewhat embarrassing to me to put the following question because the Hon. Minister will turn round and say that I am a Member of the Transport Advisory Committee and I can get the answer. But for the information of the House, may I point out to the Hon. Minister that this practice of selling false tickets is due to the fact that they are printed in Madras with the result some printers have the whole set-up in their press and tickets are being manipulated there. The moment the tickets are issued in the office for sale in the bus, there are some people who take their numbers and give them to that press who

[25th November 1955]

print them with the same numbers within half an hour and they are sold from the morning till the evening. That is how this is manipulated and the tickets issued by the Transport authorities are not sold. Is it not a fact that these tickets were printed in foreign countries some time ago and they could not be copied. None of the printers here could print them so efficiently with the result that there was no sale of false tickets in the bus. One lakh of tickets cost Rs. 60 if they are printed in Madras whereas it costs about Rs. 80.

MR. SPEAKER: May I tell the hon. Member that he should have put the question, viz., whether the tickets could not be printed . . .

SRI K. VINAYAKAM: Will the Government consider the feasibility of printing these tickets in foreign countries even though it is against our sentiment but it will put an end to these false tickets being sold?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: By the question put by the hon. Member anybody would go with the impression that all the conductors are involved in selling spurious tickets. One or two cases were detected and I do not think that there is a large number of persons who are involved in it. At any rate, those people who were suspected were caught red-handed and action is being taken. With regard to the question of printing the tickets, the Government Press is undertaking to print them now. Therefore, the question of printing in England does not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. Minister also take action against these spurious ticket-holders and is it a fact that they are the friends of Mr. Vinayakam?

SRI N. K. PALANISAMY: இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய டிக்கெட்டுக் களில் ஒருபக்கம் நம்பரும், மற்றொரு பக்கத்தில் டைம் போன்றவைகளும் இருப்பதினால் பல தவறுகள் செய்ய முடிகிறது . . .

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: இப்பொழுது சர்க்கார் அச்ச கத்திலேயே அந்தத் டிக்கெட்டுகளெல்லாம் அச்சிப்படுவதினால் இந்த மாதிரியான குறைபாடுகள் இருக்காது.

SRI S. RAMALINGAM: திருட்டு டிக்கெட்டுகளை விற்பனை செய்வதற்கு ஓடிவிட்டார் என்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாறு ஓடிப்போவதற்கு எப்படி சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது? இந்த பொய் டிக்கெட் விற்பனையில் முக்கியமான அதிகாரிகளும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என அரசாங்கம் ஈடுபடுகிறதா? அப்படியானால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருந்தபோது இந்தக் கண்டக்டர் ஓடிவிட்டார். அம்மாதிரி ஒருவதற்குக் காரணமாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி போலீசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் போலீஸிடமிருந்து இது விஷயமாக மேற்கொண்டு தகவல் வந்தபிறகு அவர்களுக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம் என்பது முடிவு செய்யப்படும். சில அதிகாரிகள் உடனடியாக உத்தியோகத்தில் கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

25th November 1955]

Regularization of the services of Gazetted Officers.

* 2854 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the services of a large number of Gazetted Officers in Educational, Revenue, Police and other departments in the State have not been regularized for a very long period as a result of which the officers concerned have not been able to draw any increment in their salaries; and

(b) if so, the reasons therefor.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) A statement ^a is placed on the table of the House.

Chanks and pearl-fishing.

* 2855 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any amount is due from the Government of Bengal on account of the sale of chanks; and

(b) if so, the steps taken to recover it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes. A sum of Rs. 2,472-1-10 being the sales tax amount on the value of chanks of 1945-46 season supplied to the Government of undivided Bengal is due to this Government.

(b) The question of recovery of the amount due from the Government of West Bengal is under correspondence with that Government and they have been specially requested for an early settlement of the dues.

Chanks and pearl-fishing.

* 2856 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the income derived by the Government from pearl-fishing in the State in 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The total receipts on account of the Pearl-Fishing Operations in 1955 were Rupees 1,46,138-5-3.

Medical van in Nattika firka.

* 2857 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how long the Government propose to station the Medical Van in Nattika firka in Ponnani taluk to combat the spread of dysentery in that firka?

9-20
a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The mobile medical van was stationed in the Nattika firka from 1st June 1955 to 14th August 1955 to combat the spread of dysentery.

[25th November 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : It has been ascertained by Public Health Officers and the Director of Public Health that the cause for the spread of dysentery was due to contamination of water and unless this is removed there is every chance of dysentery spreading even in the future. Therefore, will the Government see that a medical van operates there permanently?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This question was answered in reply to question No. 2869.

Appeals to Commercial Tax Officers.

* 2858 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1168 on 8th March 1955 whether it is a fact that the Commissioner of Commercial Taxes has since issued instructions in his proceedings, dated 20th June 1955, that appeals to Commercial Tax Officers should be written in English only?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, in his proceedings, dated 21st June 1955.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know why when we are laying so much emphasis on regional language in matters of administration and even in the matter of education at the University level this Government are not permitting the people to file appeals in a simple matter like presentation of appeals in the regional language?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Because this refers to statutory appeals before Quasi Judicial Tribunals. Now, English language is being adopted in all such cases and in courts of law.

SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister tell me whether there is any constitutional prohibition in allowing persons in the matter of filing appeals in such matters in the regional language?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think there will be any constitutional objection. The practice now is that English language is being used. Probably in course of time we expect English may be replaced by the regional languages.

SRI S. RAMALINGAM : பிரதேச பாஷைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அது வளர்ச்சி அடைவதற்குரிய சந்தர்ப்பம் நிறைய அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்தத் தரப்பிலிருந்து பிரமாதமாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருந்தும் கூட வியாபாரிகள் அவர்களது தாய் பாஷையின் மூலமாகவே அப்பீல் பைல் பண்ணுவதற்கு ஏன் அனுமதிக்கப்படக்கூடாது? எதற்காக அப்பீல்கள் ஆங்கிலத்திலேயே இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கவேண்டும்? அந்த இலாக்காலிலுள்ள அதிகாரிகள்கூட பிரதேச பாஷை நன்கு தெரிந்தவர்களாக இருப்பதினால் இந்த உத்தரவை ரத்து செய்து பிரதேச பாஷையிலேயே அப்பீல் செய்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

[25th November 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மற்ற விஷயங் களிலெல்லாம் பிரதேச பாஷையே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இன்னும் அதிகமாக பிரதேச பாஷையே உபயோகிக்க சந்தர்ப்பமும் வசதியும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இதில் பல டெக்னிகல் விஷயங்கள் இருப்பதினால் ஆங்கிலத்திலேயே இன்னும் கொஞ்ச நாள் நடவடிக்கைகள் இருக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள்.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, the Constitution provides that every citizen shall be entitled to use any of the languages in our country for the redressal of grievances in making representations to the officials and Government. Do not the Government feel that the present restriction is repugnant to the provisions in the Constitution? If so, how do the Government justify their action?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. I think the hon. Member refers to Article 350 in the Constitution. There the reference is only to a representation. But here, this is a right of appeal statutorily given, and so that article will not apply here.

R.C. ring wells.

* 2859 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government have decided to introduce R.C. ring wells in Nattika firka, Malabar, for the purpose of supplying good water to the inhabitants there; and

(b) if so, the amount sanctioned for this purpose?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The proposal is under the consideration of the Government.

(b) Does not arise.

Coconut neera.

* 2860 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer given on 23rd March 1955 to question No. 1573 the decision arrived at by the Government regarding the tapping and sale of coconut neera in Malabar through Jaggery Co-operative Societies?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Government have decided not to grant permission to the Jaggery Manufacturing Co-operative Societies in the Malabar district for the drawal and sale of neera in that district. The Member was also informed of this decision.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know what is the reason for not allowing tapping and sale of coconut neera in Malabar alone though it is allowed in certain other districts? Are the

[25th November 1955]

Government aware that Prohibition Act is working very well in Malabar without large infringement of the provisions of the law? Will the Government, therefore, reconsider their orders and permit tapping and sale of neera?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, they have abused the licences that were given to them and therefore the District Superintendent of Police and the Registrar of Co-operative Societies thought it fit not to encourage the tapping and sale of neera by giving further licences to the people of Malabar.

*Withdrawal of recognition of Municipal Teachers' Union,
Cannanore.*

* 2861 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that recognition given to the Municipal Teachers' Union, Cannanore, was withdrawn by the Government; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Recognition by Government of Teachers' Unions has been held unnecessary. Hence the order of Government in the matter was cancelled. The unions can now function without Government recognition.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. Minister kindly inform whether Government Order No. 416, dated 25th February 1939, is not in operation now? This Government Order prohibits any teacher joining a union which has not the recognition of the Director of Public Instruction.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That Government Order was held invalid by the High Court. It is not in operation now.

Stock of foodgrains.

* 2862 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the stock of foodgrains held by the Government in the State as a whole and by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar at the end of June 1955;

(b) whether any stock was disposed of during the period from March to June 1955; and

(c) whether Government suffered any loss in the transaction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There was a total stock of 8,681.4 tons in terms of rice held by the Government in the State as a whole at the end of June 1955.

25th November 1955]

There were no stocks with the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar at the end of June 1955.

There were no stocks of foodgrains other than rice and paddy (i.e., wheat or millets) with the Government at the end of June 1955.

(b) A quantity of 14,477.78 tons in terms of rice was disposed of by tender in Malabar district during this period with the approval of the Government of India.

(c) No, Sir. The Government of India have agreed to bear the entire estimated loss of Rs. 33.22 lakhs in the transaction.

District Central Co-operative Banks.

* 2863 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the rate of interest that is charged by the Reserve Bank of India or the State Bank on credits afforded to the District Central Co-operative Banks, the rate charged by the latter in their turn for loans given to the Rural Co-operative Societies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Reserve Bank lends at $1\frac{1}{2}$ per cent per annum to the Madras State Co-operative Bank. The Madras State Co-operative Bank lends at $2\frac{1}{2}$ per cent per annum to the District Central Co-operative Banks, while the latter in turn lend at $4\frac{1}{2}$ per cent per annum to the Rural Credit and Marketing Societies.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: May I know whether the interest charged by the District Central Co-operative Banks to Rural Credit and Marketing Societies is fair?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Registrar has taken up the question of reducing the rate of interest to the ultimate borrower from $6\frac{1}{2}$ per cent to $5\frac{1}{2}$ per cent.

SRI S. RAMALINGAM: The Reserve Bank lends at $1\frac{1}{2}$ per cent per annum to facilitate people getting easy credit facilities. But ultimately the people are charged interest at $6\frac{1}{2}$ per cent per annum. Will the Government see that all intermediaries are abolished so that the people in the villages may get credit facilities at a lower rate of interest?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: It is not possible to abolish the intermediaries. Money does not come from the Reserve Bank only. Money is also found out of the funds from the deposits and the bank has to pay a fairly high rate of interest for deposit amounts, because it has to compete with other money-lending concerns which accept deposits.

[25th November 1955]

* 2864 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 26th April 1954, from a Director of the Coimbatore District Central Co-operative Bank, Limited, regarding certain alleged irregularities in the working of the said bank; and

(b) if so, whether any enquiry was made in the matter and the results thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) A petition, dated 25th April 1955, was received from one of the Directors of the bank.

(b) The matter is under consideration.

Kisan trouble in Tiruchirappalli district.

9-30 a.m. * 2865 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have issued orders to the Police department not to interfere with kisan troubles;

(b) if so, when and under what circumstances;

(c) the authorities empowered to deal with and settle such cases in the district;

(d) whether any representations were received from the land-holders in the Tiruchirappalli district, complaining against the district authorities for not taking action against the trespassers into the cultivated lands and illegally harvesting the crops; and

(e) whether any reports have been received from the Collector of Tiruchirappalli in the matter, and if so, what they are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) The Revenue authorities of the districts, where there is no tenancy legislation, are generally expected to settle agrarian disputes by using their good offices.

(d) & (e) As the question is dated 11th July 1955 it is presumed that the hon. Member refers to what took place before that date. In the month of April last, some land-owners of Pallapalayam village, Karur taluk, Tiruchirappalli district, represented that the President and Secretary of the Pallapalayam Dravida Agricultural Labour Association were instigating the labourers of the locality to commit illegal acts and thereby to cause breach of peace and that as a result the labourers refused to pay waram to the mirasdars and continued to be in unlawful possession of the lands of the mirasdars. The matter was enquired into and the Collector reported that the dispute between the mirasdars and the labourers had been amicably settled. In May 1955 one Sri Ramamoorthy, a land-owner of Mahadanapuram village represented to the Collector that forcible harvesting and carrying away of

25th November 1955]

paddy without the consent of the landowners was going on and prayed for protection. The matter was enquired into. It was reported that there was perfect peace and tranquillity in the village and that the dispute regarding harvesting had been amicably settled.

MR. SPEAKER: With the permission of the House, the question time will be extended by ten minutes.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, have the Government declared anywhere or at any time, that all Kisan troubles are of civil nature and Police should not interfere or have the Government issued secret and confidential communications to the police authorities to that effect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the Police interfere only when the civil nature gets into disorderly nature. (Laughter.)

Dismissal for misappropriation by an Assistant Electrical Engineer

* 2866 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the services of any Assistant Engineer in the Electricity department were terminated in 1951–52 for misappropriation of Government funds; and

(b) if so the amount that was misappropriated and the steps taken to recover it?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Harijans as Trustees of Hindu temples.

* 2867 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Registration, Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer given on 25th February 1955 to a supplementary question to question No. 901 (starred), the number of Harijans that have been appointed as trustees to Hindu temples in this State so far, after the Government passed orders to include Harijans also as members of the Board of Trustees of Hindu Temples?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The total number of Harijans so far appointed as trustees of the various temples in the State is 86. Out of them, 55 have been appointed trustees since the issue of orders by the Government in September 1954 reiterating that, wherever possible, the claims of Harijans for appointment as trustees should be considered and also preferred.

[25th November 1955]

Avadi Congress Session.

* 2868 Q.—

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar is not in his seat. The question together with the answer will be printed and will form part of the proceedings.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount spent by Government in connexion with the Avadi Session of Congress—

(a) on account of Police bandobust; and

(b) whether the Government have collected the sum from the Congress Party?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Rs. 4,20,000 approximately.

(b) No contribution was paid to the Government by the Indian National Congress on this account.

Purchase of Charkas.

* 2869 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any amount has been allotted for the purchase of “Ambikacharka”; and

(b) if so, the amount allotted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) There is no charka by name ‘Ambikacharka’. Probably the Member refers to ‘Amber Charka’ which has not so far been introduced in the Intensive or Extensive areas of this State. No amount has been allotted for the purchase of Amber charkas.

Oorakuzhi Waterfalls.

* 2870 Q.—SRI M. PALANIANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have investigated the hydro-electric possibilities of the Oorakuzhi Waterfalls in Malabar; and

(b) if so, what the result is?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) & (b) Under the Five-Year Programme of Hydro-Metric Surveys, arrangements are being made by the Electricity department to collect hydrological data in respect of the Kuttiyadi basin in Malabar district in which the Oorakuzhi Waterfalls is situated. The investigation of the basin will be taken up in due course in the order of priority based on the results of the hydro-metric surveys.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, may I know the order of priority so far as this scheme is concerned?

25th November 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We have to get the data from the hydro-metric surveys and only after that, the priority will have to be fixed.

Tamil as State language.

* 2871 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are contemplating to make Tamil the State language for administrative purposes; and

(b) if so, what steps are being taken to adopt Tamil as State language?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There is no such proposal under consideration at present.

(b) Does not arise.

Tamil medium in colleges.

* 2872 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Education Minister has convened a conference of officials of Educational Institutions and Universities and other non-officials to consider the question of adoption of Tamil as medium of instruction in schools and colleges;

(b) the findings and the recommendations of that conference;

(c) whether the Government propose to implement the recommendations of the conference; and

(d) whether any of the Members of the Legislature were invited to take part in that conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) It was generally agreed at the conference that active steps should be taken towards introducing the regional language as the medium of instruction in the colleges.

(c) Steps have been taken to implement the recommendations of the Conference.

(d) Some members of the Legislature interested in the question were invited to participate in the Conference.

* 2873 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have appointed recently a Committee to codify scientific and technical terms in regional languages?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have appointed a Committee to consider the steps to be taken in the matter of introducing the regional language as the medium of instruction in colleges. The same Committee has been requested

[25th November 1955]

to suggest ways and means by which a scientific glossary of technical terms, scientific and otherwise, may be prepared for adoption in the regional language.

Tamil medium in colleges.

* 2874 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) what are the recommendations of the conference of Educationists and other interested people held on 18th June 1955; and

(b) what is the decision of Government thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) It was generally agreed at the conference that active steps should be taken towards introducing the regional language as the medium of instruction in colleges.

(b) The Government have constituted a Committee composed of experienced Educationists and Experts in the several subjects to consider the further steps to be taken in the matter.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it because of the composite nature of our State? If so, will the Government think about the feasibility of adopting Tamil as the language for administrative purposes after the implementation of the States Reorganization Commission's Report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will be considered at the proper time.

SRI K. VINAYAKAM : May I know which is the proper time?

SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, I am on my legs. Is it a fact that the administration in Tiruchirappalli district is being carried on in Tamil as an experimental measure for some years past and if so, how is it consistent that many of the Heads of Departments in the Tiruchirappalli district are non-Tamilians?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That was the reason why the experiment was not making any progress. Now we are posting Tamilian officers there to be in charge of the various Departments.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what are the conclusions that have been arrived at in the recent Conference so as to introduce Tamil as the medium of instruction in the colleges? Who are the Members of the Legislature who were invited to this Conference and what are their special qualifications? On what basis were they invited to the Conference at the expense of others who are also equally interested in the matter? (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the general conclusion reached in the Conference was that it should be possible to adopt the regional language as the medium of instruction in the

25th November 1955]

collegiate stage also. That was agreed to. As regards the Members who were invited, we could not invite a large number. Then it would not be a Conference but it may be a fair. Taking this into consideration, we had to limit the number. The following legislators were invited :—

- (1) Sri P. Jeevanandam.
- (2) Sri O. P. Ramaswami Reddiar.
- (3) Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
- (4) Sri T. M. Narayanaswami Pillai.
- (5) Sri P. T. Rajan.
- (6) Sri K. Balasubramanya Ayyar.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : From the names that have been read out by the Hon. Minister, it is found that no Members from Malabar were included in the Committee constituted for the purpose of going into the question of languages. As the other Members of the Committee who may be Tamilians or Telugus cannot go into the question of the Malayalam language, may I know why no Member or educational expert from Malabar was included in this Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, whatever decisions are taken with reference to the Tamil language will be applicable to the other regional languages also. Therefore, it was thought better to consider the question of one language and then try to apply that principle to the other languages also. I may also inform the hon. Member of the difficulty with regard to the Malayalam language. We cannot take a decision ourselves with reference to the Malayalam language. We will have to consult the Travancore-Cochin Government because that is the main area where Malayalam is prevalent. Therefore we thought that we should confine it to the Tamil language in the initial stages.

SRI M. PALANIYANDI : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது அந்த மகாநாட்டில் தீர்மானித்த விஷயங்களையெல்லாம் அமுல் நடத்துவதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அடுத்த ஆண்டிலேயே கல்லூரிகளில் தமிழைப் போதகமொழியாக ஏற்படுத்துவதற்கு முடியுமா, அல்லது எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் ? 9-40
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அடுத்த ஆண்டில் முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. எவ்வளவு சீக்கிரம் இதை அமுலில் கொண்டுவர முடியும் என்பதைப்பற்றியும் கமிட்டியார் யோசனை சொல்வார்கள்.

SRI V. BALAKRISHNAN : When the language itself is known as the mother-tongue, why were not the representatives invited to this all-fathers conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think fathers should discuss about the mother-tongue. That is why only fathers were invited and mothers were left out.

[25th November 1955]

Pedal looms and power looms.

* 2875 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of pedal looms that have been supplied to the co-operative weavers' societies in this State; and

(b) the amount allotted for Arcot?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Twenty-eight pedal looms were supplied to twelve weavers' co-operative societies under the Cess Fund Schemes.

(b) No separate allotment has been made for Arcot. But two weavers' co-operative societies in North Arcot district were supplied with five pedal looms.

* 2876 Q.—DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of permits for powerlooms given in the State during the year 1954-55 and the conditions governing them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Three permits for a total number of 148 powerlooms were given for working on cotton yarn and sixty-three permits for a total number of 328 powerlooms for working on non-cotton yarn were given from April 1954 to August 1955.

SRI M. PALANIYANDI: சர்க்கார் மதுரை ஜில்லாவில் சின்னாலைப் பட்டி பகுதியில் இந்த விசைத் தறிகள் கொடுத்த காரணமாக அங்குள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கொடுத்ததை நிறுத்தி விடமுடியுமா? அல்லது பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயலுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சின்னாலைப்பட்டியில் 2 பவர்லூம்கள் கொடுத்ததாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதனால் எந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் தறிக்களைக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் உள்ளவர் டெக்ஸ்டைல் கமிஷனர் தான். இந்த அரசாங்கம் இல்லை.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: இந்த விசை தறிகள் கொடுக்கப்பட்டால் 'மாஸ்டர் வீவர்' களிடமிருந்து இப்போது அந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படாமலிருப்பதற்காக என்ன பாதுகாப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இந்த 'பெட்லூம்' களை சோவாபரேடிவ் மூலமாக வேலையில்லாத நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியாக செய்வார்களா? அல்லது வேலையில்லாத கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எந்த கைத்தறித் தொழிலாளிக்கும் வேலை போகாதிருக்கும் படியான நிலைமையில் தான் மத்திய அரசாங்கத்தாரும். இந்த அரசாங்கத்தாரும், டெக்ஸ்டைல் கமிஷனரும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஒரு 'பவர் லூம்', வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர் இம்மாதிரி 5 தறிகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவருக்குத்தான் 'பவர் லூம்' கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே வேறு என்ன பாதுகாப்பு என்ற விவரம் பற்றி சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் எல்லாப் பாதுகாப்புகளும் கையாளப்படும்.

25th November 1955]

Tax appeals in Mangalore Municipality.

* 2877 Q.—SRI K. ISHWARA : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of property tax revision petitions disposed of (1) by the Special Officer appointed for the purpose, (2) by the Commissioner of Mangalore Municipality and the number of tax appeals, heard by the Council before the end of the year 1954-55; and

(b) the number that remained for disposal under each category after the close of the year, and the number still pending, if any?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI : (a) The Special Officer disposed of 2,969 revision petitions and the Commissioner 2,912 revision petitions and the Council heard 675 appeals before the end of 1954-55.

(b) The number of revision petitions and appeals that remained for disposal after the close of the year were 145 and 650 respectively, and the number pending on 1st September 1955 were 30 and 94.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[A note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1955-56.

MR. SPEAKER : General discussion on Demands for Grants for further Expenditure in the year 1955-56 will commence now. I allot ten minutes for each speaker.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, we have before us a statement of the sums of money that are required by the Government under different heads. The problem of land legislation has been hanging in the air for some time with the result that a lot of unrest has been created in the State. Leftists of my type will always welcome a comprehensive land legislation.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member is a leftist! That is news to me.

* SRI K. VINAYAKAM : I am under that impression. Hesitation on the part of the Government on this question has given room for a lot of unrest in rural parts. It has given room for a lot of unrest in Chingleput district. When the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill was discussed in this House, we requested the Government to extend it to the Chingleput district. But the Government for various reasons would not think of extending it to our area.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, in discussing the Demands for supplementary grants, members should speak about

[Sri C. Subramaniam]

[25th November 1955]

only the actual items covered by the Demands, and they cannot speak as if they are discussing the general budget. I wish hon. Members will keep this aspect in mind.

* SRI K. VINAYAKAM : In a general discussion, it may not be possible for the members to confine themselves strictly to the items covered by the Demands.

We want the Government to come forward as early as possible with a comprehensive land legislation comprising three aspects, namely, fixity of tenure, varam or the share of the produce that the cultivating tenant should give to the landlord and the maximum holding which an individual can have in our State. In Chingleput district varam or the sharing of the produce between the landlord and the tenant was in the ratio of sixty and forty. But now there is a lot of dispute about it. We took some disputes to the notice of the District Collector. There was a Collector who wanted to effect a rapprochement between the landlord and the tenant. But before a final settlement could be arrived at between the parties with his assistance, he was transferred. A new Collector has come. He says that there is no official sanction behind him to effect a rapprochement and that what will happen is, if an agreement is effected and if any party does not abide by the terms of the agreement, the Collector will be cited as a witness in a court of law. So the new Collector withdrew from effecting an agreement. As the tenants are experiencing difficulties, I request the Government to bring in land legislation as immediately as possible.

(Deputy Speaker in the Chair.)

Then I wish to refer to a matter which is peculiar to Chingleput district. In that district there are places of pilgrimage like Kancheepuram and places of sculptural importance like Mahabalipuram. Whenever great men coming from foreign countries or from our own country visit the Madras State, they go to see Mahabalipuram, Tirukalikundram, Kancheepuram and other places and the Collector of the district is deputed to accompany them. For twenty days in a month, he is engaged in this work. The result is he cannot devote sufficient attention to official duties and the revenue work is dislocated to a great extent. He fixes up an engagement like the meeting of the District Planning Committee, the Adult Education Committee or the Prohibition Advisory Committee. He issues notices to the members of the Legislature and others. Just before the meeting some big man comes and the Collector is taken away. He informs the invitees about the cancellation of the meeting by telegram. In fact I got a telegram yesterday saying that a meeting convened by him has been cancelled on account of the visit of some great man to Chingleput. The Collector should be allowed sufficient time to look to his official work. I have got a suggestion to make and I wish to draw the particular attention of the Revenue Minister to it. The

25th November 1955] [Sri K. Vinayakam]

Collector should be divested of this extra work. A liaison officer may be appointed as far as Chingleput district is concerned to look after the big men who visit important places in that district.

Now, I come to the Demand relating to Co-operation. The Co-operative Societies Act which is now in operation in our State is defective in many respects. I shall cite one instance where it can be rectified. The co-operative societies and institutions which grant loans to their constituents are not in a position to realise them in proper time. A co-operative bank which grants loans to its members is not in a position to attach their salary at the source from their employers in case they commit default. I know of instances where the loans could not be realised because even though there may be security bonds that they will pay the monthly instalments in time, in cases where they fail to pay, the institutions are not in a position to go to the employers and attach the salary to the extent of their dues. I, therefore, request the Government to come forward with an amending Bill to rectify this defect.

9-50
a.m.

I have seen of late that too many co-operative institutions have been superseded by the Government for various reasons. Those reasons may be valid. They let departmental officials to look after the co-operative societies. But are they superseded only when their working is defective, when the non-officials are not in a position to carry on the work properly, when they could not adjust their financial position, when they could not show any profit, when they incur heavy losses or when there are malpractices? On the top of maladministration in an institution, the Government put in a departmental official and make the institution pay 25 per cent of the salary which the official was drawing in the parent office. The result is that the institution is made to pay the extra amount. For what reason is the institution superseded? Because its financial position is bad and because the institution is badly managed, it is superseded. On the top of all these, the Government thrust a departmental official on the institution and make it pay 25 per cent of his original salary. This rule has been misused by the departmental officials. If they find superfluous staff in the Co-operative Department, they pitch upon a co-operative institution, supersede it on flimsy grounds and then shove the extra departmental officials on it. Of late, instances have been brought to my notice where institutions have been unnecessarily superseded. The departmental official pretends to rectify the defect in the institution. The non-officials who are already there are always at the beck and call of this superhuman who has been asked to carry on the affairs of this institution. They try to adjust with him and carry on the administration. That is what is happening now. I appreciate the object with which these officials are now deputed to carry on the affairs of the institutions. But why should the burden of paying 25 per cent of their salary be put on them? They are not doing any extra work. After all, they are used to this departmental work. Why should the institutions be made to pay from their coffers, which have already fallen

[Sri K. Vinayakam] [25th November 1955]

on evil days? Why should the extra expenditure be borne by them? So, the departmental rules may be so amended as to loan these officers on the same salary as they have already been drawing.

Then, I come to Education. Too many experiments have been made in the educational field in the recent past. I remember, Sir, the glorious days when I was a student. Then, there was a system of education in which we knew what we were reading. The students who underwent that good old system are not bad. That system has produced eminent leaders, good administrators and men of clear, original thinking. But after the advent of independence, pet theories have been introduced in the system with the result that the standard of a modern student is very low. I am ashamed to say that our educational system has produced boys who say in a *viva voce* examination in reply to a question what is meant by the Himalayas, that it is an animal in Africa. I have seen from the Report of the Public Service Commission that our boys possess very poor general knowledge. Even teachers, some of them and not all, are like that because they are also products of the modern educational system. That is why I ask the Government not to interfere too much with the educational system. The system of eliciting one-line answer and putting knotty questions in the S.S.L.C. examination has ruined our students. A modern student is incapable of expressing his ideas in sentences containing no grammar mistakes. He is not capable of producing an essay in English. He is good neither in his mother-tongue nor in the foreign language such as English or even Hindi. Too much of politics is there behind all this agitation for educational reform. The Government should not succumb to this kind of agitation. They should leave the Education Department to itself. The Government may finalise the scheme and leave it to the Education Department to implement it. Even recently, the Committee headed by Dr. Alagappa Chettiar have made some recommendations. I do not know when the Government will come forward to put them into practice. Even their recommendations are not known to the public. We just saw some extracts in the newspapers. The Report has not yet been published. It is not even supplied to the legislators. I wish the Government should take a stiffer attitude. They should not yield to political agitation in the country. They should not every now and then be experimenting with the educational system. Let the system be implemented by the officials and let the results be watched for five or ten years. It is no good changing the system every year. In one year it is said that there will be no Selection Examination in the S.S.L.C. class. The result is that the students go and get massacred in the Public Examination. Later if there is an agitation by politicians, then the system of Selection Examination is revived.

The system of imparting instruction through the medium of one's mother-tongue has worked havoc on the students. I have known of a specimen of a student who has been given education through his mother-tongue up to the S.S.L.C. class. After that, when the

25th November 1955] [Sri K. Vinayakam]

student goes to the college, he is beset with the English medium of instruction. The result is that it becomes an uphill task to coach up that student so that he may be able to pass at least in his third attempt. Thus there is a great disparity between the standards of high school education and University education. Therefore, the Government should introduce a new and proper system which will be utilitarian from the point of view of the students and which will bring credit to our administration.

Thank you, Sir.

SRI A. M. RATNASWAMI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I should like to make a few observations on this occasion when the Supplementary Demands are being taken into consideration in this House. Sir, as one elected from Madras City, I take this opportunity of placing certain difficulties experienced by the citizens of Madras for the due consideration of our Government. 10 a.m.

Firstly, I should like to refer to the question of slums in the City. To tackle this problem, the Government have been doing something appreciable; but all the same, I am constrained to point out to you, Sir, that whatever the Government have done, it has not gone far enough to tackle this question in an effective measure. The population of the City has been growing by leaps and bounds and the conditions of the slum dwellers in the City are anything but satisfactory. It is indeed a ghastly sight to come across a number of streets in the City which have not been provided even with the elementary necessities and amenities, which are the legitimate right of every citizen in this country. It is very unfortunate that the Corporation find some excuse or other when they say that certain slums are privately owned and that therefore they are not in a position to introduce certain basic amenities to the people living in those places. That is a thing which I should like to say on this occasion. It is the bounden duty of the Government to see that the Corporation are given sufficient powers to tackle the question of slums in the City in an effective measure.

Sir, I do not see any reason why the Government should not take possession of certain lands which are lying idle for many, many decades. For instance, at Greens Road in the Thousand Lights Division, there is a vast site lying vacant for a number of years and there is no reason why the Government should not take over that site for the construction of certain model tenements for the benefit of hundreds of slum dwellers who go about without any place worth living. I would suggest on this occasion to the Government to start certain model colonies at places preferably on the outskirts of the City where hundreds of homeless people, both Harijans and non-Harijans, could live amicably without any distinction of caste or creed. It is only by starting such model colonies in our City, I feel that the caste prejudices, which have taken deep roots in this country, would be eliminated as speedily as possible.

[Sri A. M. Ratnaswami] [25th November 1955]

Secondly, I should like to draw the attention of the House to the condition of the hospitals in our City. I find hundreds of people lying scattered in the platforms, particularly near the Central Station. It is because they are not in a position to get admission in the hospital, they have no other go except to perch themselves on the platforms just near the hospital. I am also sorry to state that the tone of treatment given to the patients in the hospitals has gone down very much. There were days when patients were attended to in an appreciable way and very courteously. But, now I find that because of many reasons, the Government are not in a position to give adequate amenities to the patients in the hospitals. I would request the Government to take effective measures in tackling the question, because so many persons have to go disappointed for want of provision for admission in the hospitals.

Sir, it is a well-known fact that the attention of the Government has been drawn time and again to the conditions of these platform dwellers. There are more than ten thousand platform dwellers in the City and it is indeed regrettable that the Government have not come out with a scheme to tackle this question effectively. I would ask the Government to beg, borrow or steal and see that every citizen in this City is given a place where he could lead an honourable life and could be a respectable and useful citizen in this State.

I need not say much about the beggar problem in this City which has become a vexed one and which has been engaging the attention of the Government. I may point out to you, Sir, on this occasion that this question also is gaining magnitude day by day and I am afraid that this would very soon present itself as a serious menace to the health and happiness of this City. I would request the Government to tackle this question also in an effective way.

I am glad, Sir, that the question of Harijan uplift has been gaining importance in our State. I wish to say, Sir, that the conditions of Harijans, particularly in the City, have not been in any way better than what it was say ten or fifteen years back. I would request the Government of Madras to see that an officer is appointed to cater to the needs of the Harijans in the City. I do not see any reason why in spite of many representations that have been made the Government have not taken steps to see that a Harijan Welfare Officer is appointed to the City to tackle the Harijan question. The Harijan population is growing by leaps and bounds in the City and therefore, I make an earnest appeal to the Government to see that an officer is appointed as early as possible to cater to the needs of the Harijans in the City.

Another point which I would like to draw attention is that there is unemployment on a very large scale in this City. Many people take to nefarious methods of eking out their livelihood in the slums in the City. I would therefore suggest to the Government of Madras to see that cottage industries are started in the slums in

25th November 1955] [Sri A. M. Ratnaswami]

the City. Certain selected centres may be chosen for the purpose. If such small industries are started, the time and attention of the people living in the slums could be usefully spent.

Sir, I am really grateful to the Government of Madras for ^{10-10 a.m.} having done so much for the uplift of the Harijans. But all the same, I may tell them that by giving a job here or giving a job there or by making one Harijan here a Gazetted Officer or a high ranking officer, we are not going to solve the problem of the community as a whole. The problem of the Scheduled Castes has got to be taken up as a whole. The standard of living of every person in the Harijan community and in the country as a whole should be raised. It is not enough if a particular person is raised to a higher status or position but we must see that the general level of the Harijan community is considerably raised.

Sir, another question.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up and he has already taken more than ten minutes allowed to each hon. Member.

* SRI D. K. RAJU: Mr. Deputy Speaker, Sir, while referring to the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1955-56, I wish to make a few general observations to which, I hope, the Hon. Minister for Finance would not take objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Everybody is doing so.

* SRI D. K. RAJU: Sir, every hon. Member of this House knows that the general administration is deteriorating from bad to worse. I know there are many hon. Members who have got first-hand information in respect of this matter and they have made representations to the respective Ministers of the present Government and to those who are responsible for the general administration but in spite of it no action has been taken. Probably the Ministers would reply that they are taking action on it but practically we do not find any improvement in the tone of the administration. What does it mean? It means that those who are responsible for the general administration are not for improving it or they do not want to interfere with the state of affairs prevailing in the districts or they are not interested in the general administration of the State. Sir, I am not referring to the general deterioration in the administration for the first time now, but repeated representations have been made by hon. Members on previous occasions but no improvement has taken place. We are not concerned whether they look into the matter and examine it but we are only concerned with the effect of that examination and the improvement in the tone of the administration. The fact that there is no improvement shows that they are not looking into our grievances.

Sir, in the district, the Collector is, so to say, the Governor. Nowadays invariably the persons who are posted as Collectors are not at all capable of doing things. There are, of course, a few Collectors who are independent and are capable of doing things but

[Interim] [Sri D. K. Raju] [25th November 1955]

they are not kept in the same district for a longer time due to obvious reasons. When they are transferred, the districts suffer. As most of the Collectors come from the lower ranks, they do not feel that they are responsible for the administration of the district. In fact, I had the honour of meeting the Hon. the Chief Minister and some Hon. Ministers of this State and representing these matters to them. They also admitted that there were no proper hands available for the posts of Collectors. If such is the case, why should they keep them in that cadre? Why not those persons whose integrity and honesty is proved be given a chance to fill those places? Why do the Government keep the incapable officials in the higher posts and thus block the prospects of the capable men in the lower ranks to come forward and show their ability? Our experience in our district of Ramanathapuram is that whenever any incapable Collector is posted there, the entire Revenue Department goes to dogs and we see a remarkable deterioration in the administration of the district. When we bring this general deterioration in the administration to the notice of the Government, why not they think for a while and eliminate those people from the rank of District Collectors? If the Collector is not a capable person, not only the Revenue Department suffers but also other departments and consequently the rate-payers are suffering.

Now, I would like to refer to the Police Department. Police Department is another key department. Rightly or wrongly in recent years the police are not helpful in the matter of doing justice to the people and the reason is that they are not allowed a free-hand in their work. Interference in their work from the Secretariat down to the lowest rank in the district is increasing day by day. Perhaps the Hon. Minister for Finance may think that I am going a little farther away . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Members has stated that there is interference in the administration. I would like to know, who is interfering with it?

* SRI D. K. RAJU: Regarding interference I do not want to mention the persons individually but there is, I think, interference by the party in power. I can prove it with the documents I have got and hon. Members know that I am the chief victim of that interference and the tyranny of Democracy. I do not want to go into individual cases and I shall just speak in a general way. The Hon. the Minister for Finance knows it. But somehow or other nothing has been done and we are destined to suffer. Such things are happening not only in Ramanathapuram district but also in other districts and I can prove them. I request the Ministry in general to look into these things and improve the present state of affairs. The police people do not really do their duty and such a state of affairs must be put an end to as early as possible.

Coming to the working of Co-operative Department in my district, I find many instances of misappropriation of funds are being suppressed. I do not know how it is being done. Even in

25th November 1955] [Sri D. K. Raju] [Sri D. K. Raju]

cases where the departmental people have recommended to the Police Department to take action, the Police Department are reluctant to take action and lay charge-sheets against the culprits. These cases are pending for the last two or three years. This is all due to some external interference. A Rural Bank was proposed to be started in my district about six months back. But so far the bank has not been started. A lot of agitation has been going on and even mahazars have been presented to Government in this connection in vain.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got only one minute more.

* SRI D. K. RAJU : At least now I ask the Ministers, particularly our revered Chief Minister, to look into all these things. He must not take into consideration the interests of his Party alone but also the interests of the general public especially those who belong to other Parties. Thank you, Sir, for giving me this opportunity.

* SRI K. VENKATASWAMY NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir, the new Member representing Madras City Mr. Rathinasamy spoke about the condition of slums in the Madras City. I am very glad that in his very first speech he directed his attention to the slum problem in the City. A friend of mine asked me, "There is so much of planning and so much of development. But I find that the slums in Madras are in the same bad position for years and years and they have not been improved at all." The City has attracted a large number of people from villages. No adequate provision has been made to provide the ordinary human comforts for the poor people living in the City, and especially the people living in the slums. The problem is being tackled very slowly and no progress has been made. Though the Government are giving a large amount of loan for the improvement of slums, they must also see that the Corporation of Madras, the City Improvement Trust and other agencies take adequate steps to solve this problem quickly. I wish we have a Five-Year Plan for the improvement of slums.

Sir, in the Demands for Further Expenditure, I find that under section 81 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, as amended by the Madras Act XXVII of 1954, the Government have directed the establishment of a Fund entitled "The Madras Hindu Religious Charitable Endowments Administration Fund" and have provided two lakhs of rupees for that. I congratulate the Government on having opened this Fund though I feel that they should have started it earlier. But the amount of Rs. 2 lakhs provided is not enough and it is a very small sum. Anyhow a good beginning has been made. We must make attempts to increase the amount allotted to this Fund. The Government hope to spend this amount before the end of the official year. There are, at present, thousands of temples which require to be renovated. The amount at present allotted is very meagre. I remember the previous Government had taken a sum of Rs. 40 lakhs from the Hindu Religious and Charitable Endowments

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [25th November 1955]

Administration at the time when the Hindu Religious and Charitable Endowments Act was amended. Now that all the legal troubles about the utilization of that money are over, there will be no difficulty in utilizing this amount to the fullest extent possible and in the shortest possible time. There are now a number of temples which are in a dilapidated condition and it is very necessary that steps should be taken to collect details about these and a large amount should be set apart for the renovation of these temples. There are beautiful works of art in these temples and it is high time to see that they are kept in a good condition. The Archaeological Department are doing precious little in this direction. They are only taking responsibility for the maintenance of a very few monuments. Very few temples and mosques are being looked after by them. The Hindu Religious and Charitable Endowments Administration have got a very big thing to do in this matter and they must spend a large sum of money and see that these temples are renovated. I am glad that under the Tourist Development Scheme a number of tourists are coming in to see our historical monuments, which are mostly temples. We have not done anything to renovate these temples. So, I welcome this move of opening a separate Fund. I want only speedy steps to be taken to implement the purposes for which this Fund has been started. I want also that a larger sum should be allotted to this Fund and that must also be done as quickly so possible.

I am also glad to see that a sum of Rs. 1,00,000 is being set apart for the establishment for the survey of Wakf properties under the Wakf Act, 1954. The Hindu Religious Endowments Act was amended recently to include charitable and religious institutions also under it. It is a very good move to make a survey of all Wakf properties and I wish that the Government will carry out this survey speedily. Even though charities have been brought within the purview of this Act, nothing has been done in the matter of surveying them. Some years back, the Government asked all the people to let them know what charities were not being properly administered. The Government received a large number of replies. But the Government shelved the question of taking further action on the replies received as the validity of the Act was being questioned at that time. Now that the legality of the Act has been established, the Government must take up steps to see that an investigation of the Hindu Charities is ordered. There are a number of choultries, lands and other buildings which are now dedicated to the public but which are in private hands. This matter cannot be taken up by private people because they will have to go to Court and spend a lot of money. To avoid this, the Act was amended so that on a petition by any person the Government may investigate and proceed with the matter. But nothing further has been done so far and the matter has been shelved. Now that the matter is settled, I hope it will be taken up and that investigation will be carried on on the same lines as in the case of Wakfs. Now that I am speaking on this subject, I must say that in the next Budget, provision of a larger amount would be made

25th November 1955] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

for the administration of this Department. Till now, the Department was having only a skeleton staff because of the litigation. Now that the litigation is over, and the Department has begun to work in right earnest, the required staff must be sanctioned for the efficient management of this Department.

I have nothing more to say on the matters covered by the Supplementary demands and I hope they will be passed.

SRI V. BALAKRISHNAN : Deputy Speaker, Sir, I find there is no Minister on the Treasury Bench.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister will be coming up soon. The hon. Member can speak.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I will be creating a bad precedent if I speak in the absence of any Minister. I can wait till the Hon. Minister comes.

(At this stage, the Hon. Minister for Revenue was seen coming in.)

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister for Revenue has come.

SRI V. BALAKRISHNAN : That is the Minister whom I wanted to come. (Laughter.)

DEPUTY SPEAKER : That is why he has come. (Continued laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN : சபைத் தலைவர் அவர்களே, நம் நாட்டிலே உள்ள எல்லா இலாகாக்களைக் காட்டிலும், ரெவின்யூ இலாகாதான் மக்களுக்கு அதிகமான நன்மைதரும் இலாகாவாக இருக்கிறது. இந்த இலாகாவை பரிபாலிக்கும், கனம் மந்திரியார் அவர்கள் மிகவும் நல்லவராக இருக்கிறார். அப்படி இருந்தும், அவர் இலாகாவில் மக்களுக்காக நல்ல காரியங்களும் சௌகரியங்களும் செய்வதாகத் தோன்றவில்லை. நான் சட்டசபைக்கு வருவதற்குமுன்பாக பல கேள்விகள், ரெவின்யூ மந்திரியார் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று வெகு ஆத்திரமாக எழுதி அனுப்புவேன். அதன்பின், கனம் மந்திரியார் பதில்சொன்ன பிறகு நல்ல காரசாரமான உப கேள்விகள் போடவேண்டுமென்று, தயாராக உட்கார்ந்திருப்பேன். ஆனால், என்னுடைய கேள்விகளுக்கு கனம் மந்திரியார் அவர்கள் இனிமையாகவும் பொருத்தமாகவும் பதில்களைச் சொல்லிவிடுவதால், உப கேள்விகளைப் போடாமல் அப்படியே உட்கார வேண்டியதாக இருக்கிறது.

நான் கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக இச் சபையில் சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் விவசாயிகளிடம் பணம் வாங்குவதற்கு, சர்க்காரால் அச்சடித்த Counterfoil உள்ள ரசீதுகளை கொடுக்கவேண்டுமென்று தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறேன். கனம் மந்திரியார் அவர்கள், அப்படியே செய்வோம் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். தவிர, புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில், இப்படி ரசீதுகள், விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதை நன்றாக தெரிந்துகொண்டு, முதலில் பரீட்சார்த்தமாக சில இடங்களில் அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பார்த்து, அதன்பின் ராஜ்ஜியம் பூராவக்கும், அதை விஸ்தரிப்போம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும், அந்த விஷயமாக யாதொரு விதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை என்பதை ரூபகப்படுத்து

[Sri V. Balakrishnan]

[25th November 1955]

கிறேன். ஆகவே கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ரசீது கொடுக்கும் பழக்கத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு எந்தவிதமான பிரத்தியேக சட்டமும் செய்யவேண்டியதில்லை. சாதாரணமான ஒரு Routine உத்திரவு, ரெவனியூ இலாகாவிலிருந்து போட்டு அனுப்பினால் போதுமானது. உடனே ரசீது கொடுக்கும் பழக்கம் அமுலில் வந்துவிடும். அப்படி அச்சடித்த ரசீதுகள் கொடுப்பதால், சர்க்கார், அத்தகாக கமிஷன் வாரங்கிலால், செலவு ஏற்படும் என்று சொல்லுவார்களானால், கிராமவாசிகள் அந்தக் செலவையும் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒவ்வொரு தடவை பணம் வசூலிக்கும் போதெல்லாம், ரசீது நெமபர் பக்கம் வாரியாக குறித்து, போட்டுக்கொடுத்தால், ஒரு பைசா, இரண்டு பைசாவுக்குமேல் வசூலில் வித்தியாசம் ஏற்படாது. இப்படி ரசீது கொடுத்து பணம் வசூலிப்பதால், விவசாயிகளினுடைய பணம் சர்க்காருக்கு சரியானபடி வந்துசேரும். கர்ணம் முதலிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், பணம் கையாடலுக்காக ஜெயிலுக்குப் போகாமல் பாதுகாக்கப்படலாம். புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நிர்வாக அனுபவத்துக்கு இருந்து, இதை கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள், அவசியம் இதைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மந்திரி சபை, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி சீர்தூக்கிப் பார்க்க, Cabinet level-ல், அழகாக ஒரு கமிட்டி அமைத்திருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நடக்கவேண்டிய முறை சுத்தர நாட்டிலே அடியோடு மாறவேண்டும். வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில், இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், ஜனங்களை எப்படியாவது கஷ்டப்படுத்திப் பண வசூல்செய்து, அந்த பணத்தை ஆட்சியாளருக்குக் கொடுத்து வெள்ளைக்கார ஆட்சிக்கு விசுவாசமாக இருந்தார்கள். ஒரு சிலர் ஹிட்லர்களைப்போல, அயோக்கியத்தனங்கள் செய்தாலும், அதைப்பற்றி ஆட்சியாளருக்கு ஜனங்கள் மனம் செய்துகொண்டால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களை மாற்றாமலும், அவர்களினமேல் எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்காமலும் இருக்கமாட்டார்கள். அது எல்லாம் அந்த வெள்ளைக்கார ஆட்சிக்கு பொருத்தமாக இருந்தது. இப்போது ரம் நாட்டில் ராம ராஜ்யம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்திலே, குடியாண்வர்களுக்கு ஜனதபதியையோ மற்ற மந்திரிகளையோ அதிகாரிகளையோ தெரியாது. அவர்களுக்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைத்தான் தெரியும். ஜனதபதி, மந்திரி இவர்களுடைய அதிகாரங்களைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. காலையில் எழுந்து, எதற்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

SRI P. CHELLATHURAI: On a point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் புதுக்கோட்டையில் மந்திரி ஸ்தானம் வகித்த காலத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்மேல் எவ்வித நடவடிக்கை எடுத்தார் என்பதைப்பற்றி சற்று தெரிவிப்பாரா?

SRI V. BALAKRISHNAN: கனம் அங்கத்தினருக்கு புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில், எப்படி அட்டகாசம் செய்யும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அங்கத்தினர் தெரிவிப்பது point of order அல்ல. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் நிறைய அயோக்கிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின்மேல் குற்றங்கூறி புகார் மனு வந்தால், உடனே அந்த உத்தியோகஸ்தர்களை 20 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள இடத்திற்கு மாற்றுவோம். பிறகு தான் அவர்பேரில் நடவடிக்கை எடுப்போம். இப்படிச் செய்ததினால் கிராம ஜனங்களுக்கு, இவ்வுத்தியோகஸ்தர்களால் ஒரு தீங்கும் இல்லாமலிருந்தது. குடியாண்வர்கள், இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைத்தான் எல்லா காரியங்களுக்கும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். கிராமவாசிகள் தினமும், இவர்களைத்தான் பார்க்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள், அக்கிரமம் செய்யும்போது அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றாமல் இருந்தால், மக்கள் எப்படி பாதுகாக்கப்படுவார்கள், எப்படி இந்த ராஜ்யத்தை ராம ராஜ்யம் என்று

25th November 1955] [Sri V. Balakrishnan]

சொல்லமுடியுமென்று கேட்கிறேன். மந்திரிகள் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள், பிறகு கொஞ்சநாள் கழித்து, அவர்களை அந்த அதிகாரத்திலிருந்து மாற்றலெடுக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய அதிகாரிகள்கூட மாற்றப்படுகிறார்கள். East India Company காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த கிராம உத்யோகஸ்தர்களை, எந்த அக்கிரமம் செய்தாலும் மாற்றுவது இல்லை என்றால், அவர்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கவிடுவதென்றால், எப்படி இந்த ராஜ்யம் ராம ராஜ்யம் என்று அழைப்பதற்கு ஏற்றதாக உள்ளதென்று கேட்கிறேன். எனக்கு கிராம உத்யோகஸ்தர்களின்பேரில் எந்த விதமான வெறுப்பும் கிடையாது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் பரம்பரையாக நாங்கள் அனுஷ்டித்து வந்த கொள்கையைத்தான் சொல்லுகிறேன். கிராம ஜனங்கள் புகார்செய்து மனுப் போட்டால், உடனே தன்னை மாற்றி ஓடுவார்கள் என்ற பயம் கிராம உத்யோகஸ்தர்களுக்கு இருக்குமானால், அவர் எந்தவிதமான அயோக்கியத்தனமும் செய்யமாட்டார், ஜனங்களும் நம்பிக்கையுடன் சந்தோஷமாக வாழ்க்கை நடத்துவார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இவர்களுக்கு எல்லாம் சப்பளம் குறைவு. ஒரு ஹிலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு மாற்றினால் அவர்களுக்கு ரொம்ப அசௌகரியங்கள் ஏற்படும் என்று. அப்படி இருக்குமபோது ஏன் இவர்கள் ஒழுங்காக நடக்கக்கூடாது? ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால் அவர்களை மாற்றவே மாட்டார்கள். இப்போதுதான் இங்கு தமிழில் நிர்வாகம் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் 60 வருஷங்களுக்கு முன்பே தமிழில் நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டது. அந்த டோரத்தில், குடியானவர்கள், புகார் மனு கொடுத்தின்பேரில் ஒரு கிராம உத்யோகஸ்தர் நீக்கப்பட்டார். ஆனால் அந்த கிராம உத்யோகஸ்தருக்கு சொந்தக்காரர்களும் வேண்டியவர்களும் அவரை மறுபடியும் உத்யோகத்தில் அமர்த்தவேண்டுமென்று, ராமாயணம் மாதிரி ஒரு காவியம் எழுதிக்கொண்டு திவானிடம் வந்தார்கள். உடனே, திவான், அவருக்கு திரும்ப உத்யோகம் கொடுக்க மறுத்து, “வருத்த கொள்ளு முளைக்குமா பர்த்திரப்பு வேலை கிடைக்குமா” என்று காவிய ரூபமாகவே பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த சமஸ்தானத்தைப்பற்றி பெருமையாக சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சின்ன ராஜ்யமாக இருந்தாலும் மக்களுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் சௌகரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டவே சொன்னேன். கனம் மந்திரி அவர்கள், இவ்விதமான நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்து, மக்களுக்கு நல்ல சௌகரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு முக்கிய விஷயம் இக்கிராம உத்யோகஸ்தர்களைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு எழுதுவதற்கும், சர்க்காருடைய கடிதப்போக்குவரத்திற்கு அவ்வப்போது பதில்கள் எழுதுவதற்கு போதுமாக காசித் சப்ளை சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்காது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப்பற்றி சர்க்காருக்கும் மேல் உத்யோகஸ்தர்களுக்கும் எழுதி தெரியப்படுத்த சொந்த பணம் போட்டு காசித்ம் வாங்குகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள், இதை கவனித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய காசித் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI V. BALAKRISHNAN : I have got to say a lot. I may 10-40
be allowed at least five more minutes. a.m.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is repeating the same view point.

SRI V. BALAKRISHNAN : I am repeating because the defects 1 point out are not remedied.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should finish his speech in two minutes.

[25th November 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN : முன்புகூட சொல்லி இருக்கிறேன். கீழே இருந்து அனுப்பப்படும், சில கடிதப் போக்குவரத்து ரிக்கார்ட்களைக் கிழித்து எறிந்து விடுகிறார்கள், மேலே இருக்கும் உப்போகஸ்தாகன். அவ்வித ரிக்கார்டுகளை நான் பார்க்க நேர்ந்த போது சில விசித்திரமான ஆங்கில வார்த்தைகளைப் பார்த்தேன். Corrugated iron sheets are required for windows என்பதற்குப் பதிலாக, corrugated iron sheets are required for windows என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இன்னும் purchase என்பதற்கு பதிலாக purpose என்றும் buy என்பதற்குப் பதிலாக by என்ற வார்த்தையும் கண்டிருந்தது. ஆனால் நல்ல வேளையாக இந்த தப்புக்களை கண்டிப்பிடுத்து திருத்தி விட்டார்கள். இவ்வித ஆபாசங்கள் நடக்காமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்னாட்டவர்களுக்கு இங்கு நல்ல தொழிற்சாலைகளை கட்டி நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறதென்று சர்க்காரும் மற்றவர்களும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இந்தும் தென்னாட்டில் ஒரு சிறு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு வந்தபோது, அந்த வாய்ப்பைத் தென்னாட்டினருக்கு மறுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். Soda ash செய்வதற்காக, தென்னாட்டில் ஒரு தொழிற்சாலையை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கட்ட சர்க்கார் முடிவு செய்தது. அந்த ஜில்லாவில் அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களும் இருக்கின்றன. அந்த factory-யைக் கட்டுவதற்காக இங்கே இருக்கும் நண்பர்கள், தங்களுக்கு அநுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கான செளகரியங்கள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றும், சர்க்காருக்கு ஒரு மனுக் கொடுத்தார்கள். அதே நேரத்தில் செளராஷ்டிரத்தைச் சேர்ந்த பட்டே பணக்காரர், தாரங்கதரா என்பவரும் மனு கொடுத்தார். இந்த இரண்டு நபர்களில் இங்கேயே பக்கக்கூடிய திருநெல்வேலிக்காரர், தென்னாட்டுக்காரர், மனு புறக்கணிக்கப்பட்டு, அந்த செளராஷ்டிரக்காரருடைய மனு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. மேலும், அந்த நபருக்குச் சர்க்காரால் 20 லட்ச ரூபாய் பண உதவி செய்யப்பட்டிருப்பதோடுமட்டுமல்லாமல், அவருக்கு வேண்டிய எல்லாவித உதவிகளையும் உடனடியாக செய்துகொடுக்க, ஜில்லா கலெக்டருக்கு தந்திக்கம்பி தட்டப்பட்டிருக்கிறது. நான் அந்த செளராஷ்டிரக்காரர் பேரில் யாதொரு துடிக்கையும் கொண்டு சொல்லவில்லை. நம் நாட்டுக்காரர், தென்னாட்டவர் எவராலும் அந்த தொழிலை ஏற்று நடத்த முடியாமற் போனால், செளராஷ்டிரக்காரருக்கு தொழில் நடத்த அனுமதியளிப்பதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால், நமது நாட்டவர், அதுவும் பழைய காலத்திலிருந்தே தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர், அனுபவம் பெற்றவர், அவர் அந்த தொழிலை நடத்துவதற்கு அனுமதி கோரியிருக்கும் மனு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்றால், அதற்கு தகுந்த காரணங்களை ஜனங்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். அவர் மனுக் கொடுத்ததோடுமட்டுமல்ல, இங்கே இந்த சபையிலுள்ள 20, 25 M.L.A.-க்கள் அவருக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரிடம் ஒரு மனுக்கொடுத்தார்கள். இந்த மனுவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இருக்க இந்நிலையில், இப்படிப்பட்ட அநீதி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை அவர் அனுமதிக்கக்கூடாது. அப்படி ஏற்படாமலிருக்க அவர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியின் பேரில், செளராஷ்டிரக்காரர் தொழில் நடத்துகிறார், இங்கேயுள்ள மந்திரிகள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதென்றால் அதை ஜனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி, மந்திரிகளபேரில் யாதொரு குற்றமும் இல்லை என்பதை நிரூபித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அந்த தபடியாக, வாலிபர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கும்படியான நேரத்தில் சம நீதி வடிவ சமுதாயத்தை (socialistic pattern of society) அமைக்கும் கொள்கையை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, உத்தியோகங்களுக்கு மனுக்கொடுக்கும் வாலிபர்கள் இரு வகைகளாக இருக்கின்றனர். வாழ்க்கையில் எந்த விதமான வசதியும் இல்லாத வாலிபர்கள் ஒரு வகை. மற்றொரு வகை, மனுக் கொடுக்கும் வாலிபர்கள் தகப்பனர் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருப்பார், அத்துடன் பணக்காரர்

25th November 1955]

[Sri V. Balakrishnan]

களாகவும் இருப்பார்கள். இந்த இரண்டு வகையான வாலிபர்களும் உத்தியோகங்களுக்கு போட்டியிடும்போது, என்ன நடக்கிறதென்றால், உண்மையாக வாழ்க்கையில் எந்த விதமான வசதியிலாத வாலிபர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைப்பதில்லை. பணக்காரர் பிள்ளை, தகப்பனார் எந்த தொழிலிலாவது மாதம் ரூ. 300, ரூ. 400 சம்பாதித்து கொண்டிருப்பார், அந்த மாதிரியான வாலிபர்களுக்குத்தான் உத்தியோகம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வாலிபர்களின் மார்க்குக்குத் தகுந்தபடி உத்தியோகம் அளிக்கப்படுகிறது என்று கூறப்படலாம். அந்த முறையில் பணக்காரப் பிள்ளைகள் உத்தியோகங்கள் பெற உரிமையுண்டு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் நான் கூற விரும்புவதெல்லாம், பணக்காரப் பிள்ளைகள் உண்மையாகவே 80 சத விதிக் மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தாலும், அவர்களுக்கு பண வசதி இருப்பதால், அல்லது தகப்பனார்கள் சம்பாதிப்பதால், உடனடியாக அந்த பிள்ளைகள் உத்தியோகத்திற்கு போகவேண்டிய அவசியமில்லை. கொஞ்ச காலத்திற்கு அவர்கள் காத்திருக்கலாம். ஆகவே, இந்த மாதிரியான பிள்ளைகளுக்கு உடனடியாக உத்தியோகங்களை கொடுப்பதைவிட, தாய் தந்தையற்ற பிள்ளைகள், வாழ்க்கையில் வேறு எந்த வசதியும் இல்லாத பிள்ளைகள், அனாதையாக இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு, அவர்கள் 60 சத விதிக் மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தாலும், சலுகை காட்டப்பட்டு உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்படுவதில் தவறு என்ன என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஒரு வாலிபனிடமிருந்து வந்துள்ள விண்ணப்பம் ஒன்றை வாசித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைப்போன்று, எல்லா மெம்பர்களுக்கும் விண்ணப்பங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நேற்று எனக்கு வந்த அந்த விண்ணப்பத்தை வாசிக்கிறேன்:—

“என்னுடைய தந்தை என்னை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு B. A. படிக்க வைத்தார். படிப்பு முடிவதற்குள் இறந்து போனார். நானும், எனது தாயும் இரண்டு சகோதரிகளும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு எங்களை காப்பாற்ற உதவி செய்யுங்கள். நான் வைசிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். எனது நிலையை கூறினேன். கையிலிருந்து பணமும் செலவழிந்து விட்டது. எனது நிலையை கவனிக்க யாரும்இல்லை.

என்று கூறும் மனுக்கள் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பொருளாதார வசதியிருக்கும் வாலிபர்களின் விண்ணப்பங்களை பின்னால் தள்ளிவிட்டு, இந்த மாதிரியான வாழ்க்கையில் வசதியில்லாத வாலிபர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதுடன், அவர்களுக்கென்று ஒரு நிதி ஏற்படுத்தி உதவி செய்தால் தான் உண்மையாகவே சமூக நியாய சமுதாயத்தை நிறுவ முடியும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். பணக்காரப் பிள்ளைகள் காத்திருக்கலாம், வேலையில்லாமல் 5 வருஷம் வீட்டில் திண்டிலும், மெத்தையிலும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கலாம் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI Y. MANJAYA SHETTY: Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the supplementary demands, I wish to say a few words.

My Friend Mr. Vinayakam who initiated the debate drew the attention of the Government to the desirability of, and necessity for, bringing forward a comprehensive land legislation. I also share his view. The representatives of South Kanara have been agitating for a piece of legislation, assuring security of tenure and fair rent for a pretty long time. But our efforts have not fructified. Eviction of tenants are taking place even now. Whenever the question of land legislation was raised in this House, the Hon. Minister for Land Revenue has been assuring us that it will be brought before this House 'very shortly'. I am sorry his assurances and promises

[Sri Y. Manjaya Shetty] [25th November 1955]

are not followed up by concrete action. I am told that some interested persons are moving the Government to exclude South Kanara from land legislation if the Government were to introduce one such in view of the impending reorganization of the States. I may inform the Government that the people of South Kanara are intensely eager for such a legislation and the members of this House coming from that district also are for it. I hope the Government will not fall a victim to the vicious move of some interested persons and will not exclude South Kanara from the scope of such a legislation.

In the matter of supply of electricity to rural areas, no appreciable progress has been made in South Kanara district. I am sorry to say that only one village in Coondapur taluk has the benefit of electric power. I am glad to say that response in that one village has been very good. There has been a demand for extension of electricity to other places like Koteswara, Basour Gangolly, Byndoor in Coondapur taluk, but no steps have been taken by the Government to meet that demand. I wish the Government take early steps to supply electric power to these places.

The Central Government have taken full responsibility for meeting the cost of the West Coast Road from 1st April 1955. The progress of work of this road is not quite satisfactory. Many of the bridges proposed under the West Coast Road scheme, namely, Halady, Wandse and Jadhkal have not yet been taken up. The putting up of these bridges will provide communication facilities in the Malnad area of South Kanara. I hope the Government will see that these bridges are put up as early as possible.

10-50
a.m.

A few irrigation projects have been investigated in Coondapur taluk. But it is regrettable that not a single scheme has been taken up for execution. There are schemes in that taluk like the Kattenchote and Bijur in the National Extension scheme area of Byndoor which deserve special consideration at the hands of the Government.

In the matter of opening of high schools by local bodies, the Government have issued instructions to local bodies to open high schools only if the public come forward with the necessary buildings and furniture and if they deposit the necessary recurring cost. I feel that it is not the intention of the Government to commercialise secondary education by asking the people to deposit the recurring cost. It will be well and good if the public are asked to provide buildings and the like. But it would cause great hardship if the people are asked to deposit the recurring cost. Especially, it will be a great hardship to the people in Malnad areas where they are poor and backward. In the interests of affording facilities to the people of Malnad area for secondary education, it is better that the Government exempt those people from depositing the recurring cost. Though the Government have issued instructions to local bodies and aided institutions to grant Government scales of pay to the secondary school teachers, it is regrettable that the South Kanara

25th November 1955]

[Sri Y. Manjaya Shetty]

District Board has not paid the Government scales of pay to its secondary school teachers. It is said that though the District Board had asked the Government for permission to pay Government scales of pay, the Government have turned down the proposal several times. The present inefficiency in the secondary education sphere is entirely due to this distinction made in the scales of pay of secondary school teachers. I hope that in the interests of efficiency in the secondary education sphere the Government would permit the South Kanara District Board also to pay their secondary school teachers Government scales of pay. No doubt, the Government have announced the scheme of pension to elementary school teachers. I am told that though sanction was given long ago, most of the teachers who have retired from service have not got their pension. Instructions may be issued to pay the pension soon after retirement.

In the matter of Local Development Works, National Extension Service and Community Projects works in South Kanara, works are being held up for want of supply of iron and cement by the department. It would be better if the concerned department looks into the matter and sees that the iron, and cement are supplied as quickly as possible so that the amounts sanctioned for these schemes may not lapse. Apart from this, work is held up in the local development area also for want of an Additional Assistant Engineer. I understand that the District Collector has requested the Government to sanction an Additional Assistant Engineer, but no steps have yet been taken for sanctioning the same. Early steps may be taken and an Assistant Engineer be sanctioned so that all the developmental schemes in the district may be completed within the specified time. With the entrustment of the work of enforcement of Prohibition to the Police Department in South Kanara I am told, the jeeps that were formerly with the Prohibition department have not been handed over to the Police Department. This has really affected the enforcement of Prohibition to a great extent. Therefore, the jeeps may be handed over to the Police Department so as to enable them to carry on effective enforcement of Prohibition.

With these few words, I support the Demand.

SRI A. RATNAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப 10-55
மான்ய கோரிக்கையின் மீது பேசுகிறபோது, ஆட்சியாளர்கள் மொத்தம் 10-55
ரூ. 79,69,200 மான்யம் கோரியிருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். இவ்வளவு
பணமும் ஏழை மக்களுக்காக செலவிடப்படப் போகிறதா என்பதை நான்
இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவனிக்கவேண்டும். அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும்
புள்ளி விவரங்களை கொண்டு இதை பார்க்கும் போது, மக்களுக்கு அத்தியா
வசியமாக கருதப்படுகிற கல்வி வசதிக்காக ரூ. 10,100-ம் வைத்த உதவி
காக ரூ. 2,48,300-ம் சுகாதாரத்திற்காக ரூ. 6,61,300, கூட்டுறவுக்காக
ரூ. 100-ம் கடன் வகைகளுக்கு ரூ. 100-ம் தான் கோரப்பட்டிருக்கிறது.
இவைகளை கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், மொத்த மான்ய கோரிக்கையில் 10
சதவிகிதம் கூட உருப்படியாக மக்களுக்கு சேர்ப்போவது கிடையாது என்பது
தெளிவாகிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே "Capital Outlay on
Industrial Development" என்ற இனத்தில் ரூபாய் 17 லட்சமும்,
"Capital Outlay on road transport schemes" என்ற வகையில்

[Sri A. Ratnam]

[25th November 1955]

ரூ. 4,43,000-ம் “Capital Outlay on Civil Works-ன் கீழ் ரூ. 9,18,000-ம் Civil Works—Grants in Act”-ன் கீழ் ரூ. 24,57,700-ம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைப் பார்த்தாலும்கூட மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாக கருதப்படுகிற கல்வி போன்ற இனங்களுக்கு கோரப்பட்டிருக்கும் மானியம் மிக மிகக் குறைவு என்பது நன்கு வெளிப்படுகிறது. கடன் வேண்டும், நாங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று பல ஏழை மக்கள், சிறு விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள், சிறு கைத் தொழில்களை நடத்த கடன்வேண்டும், குடிசைத் தொழில்களை நடத்த கடன் வேண்டும் என்று ஏழை மக்கள் கோருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்ய லட்சக் கணக்கில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, தாராளமாக கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆனால் இந்தக் கடன் இந்தத்திற்கு ரூ. 100 தான் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல ‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ என்று கூறப்படும் போது, உழவுவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கும், தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபட வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை, ஆகவே, அந்த வகையில் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, செலவழிக்கப்படவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த 3½ வருடகாலமாக இங்கு M.L.A.-ஆக இருந்தும், கனம் அங்கத்தினர் Supplementary Grant எதற்காக, ரூ. 100 கோரப்படுவது ஏன், என்பதை புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

SRI A. RATNAM : ரூ. 100 Token Supplementary grant ஆக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோருவது எனக்கு புரிகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு சில அம்சங்களுக்கு மட்டும் லட்சக் கணக்கில் மானியம் கோரும் போது, முக்கியமான அம்சங்களுக்கு ரூ. 100 கோருவதும், ஹரிஜன மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு மானியம் கோராமல் இருப்பதற்கும் என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறமுடியுமா? நான் என்னுடைய 3½ வருஷ அனுபவத்தில் விஷயங்களைப் புரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறேன். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் பேசுவது புரியாமல் இருக்கலாம். நான் இந்த புள்ளி விவரங்களை எடுத்து சொல்லி பேசுவது எதற்கென்றால், ஆட்சியாளர்கள் ஏழைகள், எளியவர்கள் விஷயத்தில் அக்கரை செலுத்துவது கிடையாது என்பதை விளக்கத்தான். எனக்கு முன்பு பேசிய தோழர் ஸ்ரீ ரத்தினசாமியும், ஸ்ரீ வெங்கடசாமி நாயுடவும் சென்னையில் பல சேரிகள் நிறைந்திருக்கின்றன, அவைகளைக் காண கண்கள் கூசுகின்றன, நகரத்தின் மத்தியில் அவமான சின்னங்களாக அமைந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில், ஆட்சியாளர்கள் சென்ற வருஷம் சேரிகள் அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு லட்ச ரூபாயை, செலவு செய்யாமல் மிச்சப்படுத்தி விட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இங்கே நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற Audit Report ஐ பார்த்தால், Agriculture, Industries, Fisheries போன்ற இலாகாக்களுக்கு ஒதுக்கப்படப் பணங்களில் சுமார் 40 சத விதிகம் செலவழிக்கப்படாமல் மிச்சப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அதே நேரத்தில் முதலாளிகளை பெருக்க வைக்கும்படியான ஆலைகளுக்கு உதவவும் நிலப் பிரபுக்களுக்கு உதவவும் மானியங்கள் அதிகமாக கோரப்பட்டு செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஏழை மக்களின் அத்தியாவசியமான வசதிகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் 40 சத விதிகம் மிச்சப்படுத்தப்பட்டு திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்காக சில பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், அவர்கள் அபிவிருத்திகாக ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது, எவ்வளவு பணம் மிச்சப்படுத்தப்படுகிறது, எவ்வளவு பணம் அனாவசியமாக செலவழிக்கப்பட்டு மக்களுடைய வரிப் பணம் நாசமாக்கப்படுகிறது என்பதை பாரக்கும் போது, மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நாங்கள் சண்டை இடாதான். எங்கெங்கே குறைகள் இருக்கின்றனவோ, எங்கெங்கே மக்கள் துன்புறுத்தப் படுகின்றனரோ, எங்கெங்கே மக்கள் அவதிப்படுகிறார்களோ, எங்கெங்கே அதிகாரிகள் மோசமாக நடக்கிறார்களோ, அவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், அமைச்சர்கள் எங்களை உதாசீனம் செய்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள்

25th November 1955] [Sri A. Ratnam]

சொல்லுவதை, நாம் கேட்பத என்று நினைக்கிறார்கள். இன்னென்ன இடங்களில் அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன என்று எழுத்து மூலமாக எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட, பலன் கிடைப்பதில்லை இந்த ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து. ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரிகளை ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று கேள்வி கேட்பதில்லை. அதிகாரிகள் மீது நாங்கள் குறைகூறினாலும், செல்வாக்கு மிகுந்த காங்கிரஸ்காரர்களை அவர்கள் பிடித்து நாங்கள் சொல்லுவது நிஜமாக இருந்தாலும்கூட, அது பொய்யாக்கப் படுவதோடு மட்டுமில்லாமல், எங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஆட்சியாளர்கள் வருகிறார்கள் என்றால், அது எவ்வளவு மிஸேச்சத்தமான காரியம் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது காரியங்கள் சரியாக நடந்து வரவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்யவில்லை. ஏதாவதும் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தனியாக அலுவலகங்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று தனியாக பணத்தை ஒதுக்கி தனியாகவே ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அந்த ஆபீசர் யார்? இங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒரு ஆபீஸ் வேலை செய்கிறதா? ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னதாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு ஆபீசர் இருந்தார். அதற்கு முன்புகிறீர் என்ற ஆபீசர் இருந்தார். இப்பொழுது அவர் சென்று விட்டார். வட நாட்டிலிருந்து அவர் வந்திருந்தார். இம்மாதிரி காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் எல்லாம் வேறு இனங்களுக்குச் செலவு செய்யப் படுகிறது. இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்காமல் மத்திய சர்க்காருக்குப் போங்கள் என்று துண்டி விடுகிறார்கள். அப்படி போய் வருவதாக இருந்தால் சமார் ஆறு மாதங்கால்கின்றன. ஏற்கெனவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட ரூ. 150 குறைவாகக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவதற்கு என்று ஒதுக்கப் பட்ட பணம் எல்லாம் வேறு இனங்களுக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்படி மற்ற இனங்களுக்குச் செலவு செய்யப்படுவது மோசமாக இருக்கிறது. எந்த வகையில் செலவு செய்தாலும் அவைகள் ஹரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்வதாகவே இல்லை. இதைப் பற்றி ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பல புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியும். அவர்களுக்கு என்று ஐந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒன்றும் செலவு செய்யப்படவில்லை. திட்ட வட்டமாக அச்சடித்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நன்றாகத் தெரியும். இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவர்கள் கடன் கேட்டால் கிடையாது, பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால் உதவி செய்வதில்லை. குடிசைக் தொழில் அமைக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படுவதில்லை. மின்சாரம் வேண்டும் என்றாலும் கிடையாது. யந்திரங்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றாலும் அதுவும் கிடையாது. உலகைக் கேட்டால் அதற்கு என்று ஒரு கமிட்டி அமைத்துக் கொண்டு சட்ட திட்டங்கள் அமைத்துக் கொண்டு கூட்டுறவு மூலமாக சொசைட்டிகள் அமைத்து ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டு வந்தாலொழிய சலுகைகள் செய்ய முடியாது என்று மொல்லி ஸ்டிகிறார்கள். அதனால் அவர்களால் பயன் அடைய முடியாமல் போய் விடுகிறது அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படும் பணம் ஹரிஜனங்களுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பாட்டாளி மக்களுக்கும் உதவி செய்வதற்குத்தான் அந்தப்பணம் எல்லாம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் பயன் அடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கும் பணம் எல்லாம் பெரும் முதலாளிகளும், பெரும் நிலச்சுவாந்தாரர்களும் தான் பலன் அடைகிறார்கள். எனக்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அதிகமாகச் பேச முடியவில்லை. ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஏழை தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் மனப்பான்மை மாறவேண்டும் எதிர்க்கட்சி சொல்வதை விசாரணை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

11-01
a.m.

[Sri A. Ratnam] [25th November 1955]

செல்வாக்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு ஹரிஜனங்களுக்கும் தொழிலாள மக்களுக்கு பாட்டாளி மக்களுக்கும் தொந்தரவுகள் கொடுக்கக்கூடாது. கேடு விளைவிக்கக்கூடாது. ஒப்படியே நடந்து கொண்டு போனால் அது மோசமான நிலைமையில் கொண்டு போய் விடும் என்று எச்சரித்து என். வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-05
a.m.

SRI M. PALANIYANDI : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மான்ய கோரிக்கை மீது பேசும்போது நமது கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்று சொன்னார். இந்த உப மானிய பட்ஜெட் விஷயத்தில் கண்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி மட்டில் பேசவேண்டும் என்றும் அதற்கு அப்பால் பேசக்கூடாது என்றும் சொன்னார். அதனால் சில விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. முதலாவதாக ஸ்ரீ கே. விநாயகம் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார், வெகு நாட்களாகவே இங்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. அதாவது நிலச் சீர்திருத்தம். அதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று வெகு நாட்களாகவே பேசப்பட்டு வருகிறது. 1952-ம் வருஷம் முதற்கொண்டே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ அதைக்கொண்டுவராமல் காலம் தாழ்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அவா. இந்த வருஷத்திலேயே சர்க்கார் அதைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். வார வாரம் புதிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். இதைக் கொண்டு வராததால் நாட்டில் இப்பொழுது கொந்தளிப்பு எற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சர்க்கார் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று. அதனால் அரசியல் சட்டத்தை உடனடியாகத் திருத்தி அமைத்து இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை சீக்கிரத்தில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது எங்களுடைய முதல் அவா.

இரண்டாவதாக ஜில்லாவாரியான நிர்வாகத்தைப்பற்றி சொல்லும் போது இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப்பற்றி கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு கணம் ராஜா அவர்கள் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார். இது சம்பந்தமாக நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். கள்ளக்குரிச்சியில் பஞ்சாயத்து பிரசிடென்ட் அவர்கள் சமர்ப் 2,000 ரூபாய் வரையில் கையாடல் செய்திருக்கிறார். எந்தக் காரணத்தினாலோ அவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் அங்குள்ள நிர்வாகிகள் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களின் முயற்சியினாலும் பெரிய செல்வாக்குள்ளவர்களுடைய முயற்சியினாலும் அவர்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று கூட புகார் வந்திருக்கிறது.

(ஸ்ரீ ஜி. கோவிந்தன் அவர்களுடைய குறுக்கீடல்)

DEPUTY SPEAKER : Order, order.

SRI G. GOVINDAN : அப்படி எங்கு நடந்திருக்கிறது எந்த ஜில்லாவில், கணம் மெம்பர் குறிப்பிட்ட காங்கிரஸ் மெம்பர் யார் என்பதைச் சொல்லவேண்டும்.

SRI M. PALANIYANDI : நான் சொல்லுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் லால்சுடிக்கு பக்கத்தில் கள்ளக்குறிச்சியில் கிராம பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ரூ. 2,000 கையாடல் செய்திருக்கிறார். இதைப்பற்றி புகார் வந்து அங்கிருக்கும் நிர்வாகிகள் அவர்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா என்றால் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அங்குள்ள பெரிய நபர் முத்தையா என்பவர் போய் ஆட்சரகாரிடம் சொல்லுகிறார் நடவடிக்கை எடுக்காதீர்கள் அவரை தப்பித்துவிடுங்கள் என்று. என் அவர் நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தடுக்கவேண்டும்? இந்த மாதிரியெல்லாம் நிர்வாகத்தில் தலையிடக்

25th November 1955] [Sri M. Palaniyandi]

கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி அங்குள்ள பெரியவர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டால் பொது மக்களுடைய குறைகள் எப்படி நீங்கும் என்று கேட்கிறேன். இப்படித் தலையிடுவதனால் காரியங்கள் நடப்பது இல்லை. இப்படிப்பட்ட சிறு விஷயங்களிலே கூட அவர்கள் தலையிடுகிறார்கள் அப்படி தலையிட்டுக்கொண்டு வந்தால் ஜனங்களுடைய குறைகளைத் தவிர்க்க முடியாது. குறைபாடுகள் நீங்காது. ஜனநாயக பண்பு கெட்டு விடும். அதனால் யாராக இருந்தாலும் நிர்வாகத்தில் தலையிடக்கூடாது என்ற ஒரு கொள்கையை சர்க்கார் கடைபிடிக்கவேண்டும்.

ஆபீஸ்களில் வேலைகள் கொடுப்பதில் கூட அங்குள்ளவர்கள் தலையிடுவதாக தெரியவருகிறது. ஆபீஸ்களில் வேலை கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகக் கொடுக்கலாம். யார் போய் சிபாரிசு செய்கிறார்களோ அப்படி சிபாரிசு செய்யக்கூடியவர்களுக்குத்தான் வேலைகள் கொடுக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி சிபாரிசு செய்கிறதோ அந்தக் கட்சி ஆள்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள். யாருக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அவர்கள் கொண்டுபோகக்கூடியவர்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது. இந்தக் கொள்கையைக் கடைபிடித்தால் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் நீங்காது. டெம்பரரி வேலையாக இருந்தாலும் சிபாரிசின் பேரில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பெயரைச் சொன்னாலோ அல்லது காங்கிரஸ்காரர்களுடைய பெயரைச் சொன்னாலோ தான் வேலைகள் கிடைக்கின்றன. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

ஜில்லாக்களில் பார்த்தால் டிபுடி கலெக்டர்களுக்கு இப்பொழுது ஜீப் கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நல்லது தான். ஆனால் அங்கு தாலுகாக்களிலுள்ள தாசில்தார்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒருவன் நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டால், ஒரு ஹரிஜன் விவசாயி நிலம் வேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்தால் அதைப் போய் பார்த்து அனாத் கொடுப்பதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகின்றன. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மனுக் கொடுத்தாலும் அதைப் போய் பார்த்துவிட்டு வருவதற்கு நாட்களாகின்றன. நில அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால் பல வருஷங்களாகின்றன. இப்படி நாளாகிறது என்பது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும். என் என்றால் தாசில்தார்களுக்கு சரியான வசதி கிடையாது. தாலுகா பூராவும் அவர்போய் பார்த்துவிட்டு வருவது என்றால் முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் ஒவ்வொன்றுக்கும் அவருக்கு குறைந்தது ஐந்து வருஷங்களாகின்றன. இரண்டு ஏக்கர் நிலம் கொடுப்பதற்கு ரிவினியூ இன்ஸ்டெக்டர் சிபாரிசு செய்து அதன்மேல் இவர் போய் பார்த்துவிட்டு வந்து அதன்மேல் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவருக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் தாசில்தார்களுக்கும் ஜீப்புகள் வாங்கிக்கொடுத்து வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்து அவர்கள் சீக்கிரம் வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கல்வி இலாக்காவைப் பற்றி பலர் பேசியிருக்கின்றார்கள். ஆரம்பக் கல்வி முறையை சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட அழகப்பச் செட்டியார் கமிட்டி தனது ரிப்போர்டை சமர்ப்பித்துவிட்டது. அதை அரசாங்கமும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் செய்தித் தாளில் பார்த்தோம். ஸ்ரீ விநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய கல்வி முறை மிகவும் மோசமானதாக இருக்கிறதானகையால் இதை மாற்றியமைக்க வேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியமானது. அவசரமானது. ஏனென்று கேட்டால் பத்தாம் வகுப்பு வரை தமிழில் பாடப்போதனை பெற்ற ஒருவன் கலாசாலை சென்றால் அங்கே எல்லாவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் போதிப்பதால் ஒன்றும் புரியாமல் தவிக்கிறான். ஆகவே கல்லூரிகளிலும் தமிழையே பாடப்போதனை யாகக் கொண்டுவர சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கையை வரவேற்கிறேன். அதைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-10
m.

[Sri M. Palaniyandi] [25th November 1955]

பொது சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பல நகரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் படுக்கை வசதிகள் போதாது. எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவு. கிராமப் புறங்களில் வைத்திய வசதியே கிடையாது. நேற்றைய தினம்கூட மருந்து டெப்போக்களிலிருந்து ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு காலாகாலத்தில் மருந்துகளே போய்ச் சேருவதில்லையென்றும், அதனால் எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பற்றியும் கணம் அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளின் மூலம் சபையில் தெரிவித்தார்கள். ஏன் அப்படியிருக்கவேண்டும்? மருந்து வசதி, படுக்கை வசதி இவற்றையெல்லாம் ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளில் அதிகப்படுத்தவேண்டும். திருச்சி ராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள குளித்தலை போன்ற இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளை கிடையாது. கிராமப் புறங்களில் மொபைல் வான்கள் மூலம் வைத்திய வசதி அளிக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எங்கே ஒன்றிரண்டு மொபைல் வான் இருந்தால் போதாது. அவற்றை அதிகப்படுத்தவேண்டும். கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிகள் கிடையாது. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் தண்ணீர் வசதியின்மையினால் நரம்புச் சிலந்தி என்ற நோய் அதிகப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பல மெம்பர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வைத்திய வசதியின்மையினால் மக்கள் படுகிற கஷ்டத்தை மனிதன் கண்கொண்டு பார்த்தால் நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற 20 ஆயிரம் ரூபாய் போதவே போதாது. வைத்திய வசதியும், நல்ல தண்ணீர் வசதியும் கொடுத்து அந்தத் தாலுகா வாசிகள் நரம்புச் சிலந்தி வியாதியால் அல்லலுறாமல் காப்பாற்றவேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரோடிகள் பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள உடையார்பாளையம் தாலுகா மிகவும் பிற்பட்ட தாலுகா. அங்கே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுடன் இணைப்பு ஏற்படும் வகையில் அரியலூர் பக்கம் சரியான பாலம் கட்டப்பட்டால், அந்தப் பிரதேசம் முன்னேற்றம் அடைய வழி ஏற்படும். ஆகவே திருமானூருக்குப் பக்கத்தில் பாலம் கட்டவேண்டும். பொருளாதாரத்திலும், விவசாயத்திலும், கல்வியிலும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள ஜில்லா வாக தஞ்சாவூர் இருக்கிறது. அத்துடன் திருச்சி ஜில்லாவிற்கு இந்தப் பக்கம் இணைப்பு இருக்குமேயானால் இவை எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழி வகைகள் ஏற்படும் என்றே இதனை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம்.

கடைசியாக ஏழைகளுக்கு படிப்பு வசதியை இவ்வசமாக அளிப்பதைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நாட்டில் பிறந்த எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் இவ்வசமாக கல்வி அளிப்பது சர்க்காரின் கொள்கை என்ற கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதோடு இந்த நாட்டிலேயே பிறந்த ஒருவன் மதம் மாறிவிட்டான் என்ற காரணத்திற்காக கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சில ஹரிஜனங்கள் கிருஸ்துவ மதத்திற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பே மாறிவிட்டார்கள். மாறாத ஹரிஜனங்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகை அளித்தால், அந்தச் சலுகை மதம் மாறிவிட்ட ஹரிஜனங்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கிடையாது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். கிருஸ்துவ மதத்தில் ஜாதி வேற்றுமையே கிடையாது என்று வேண்டுமென்றே சில பாதிமாரர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். நம்முடைய மதத்தில் இருப்பது போலவே கிருஸ்துவ மதத்திலும் நமது ஹரிஜன மக்களைத் தீண்டப்படாதவர்களாகவே கருதுகிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை எந்த வகையிலேயாவது மேம்பட்டு இருக்கிறது என்று கணக்கு எடுத்துப் பாருங்கள். இந்தக் கல்விச் சலுகை வேண்டுமென்றால் இவர் தகப்பன் தான் மதம் மாறினான், இவன் மாறவில்லை என்பதாக சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டுவரச் சொல்லுகிறார்கள் : இதனால் ஏற்படுகிறது என்ன ?

25th November 1955] [Sri M. Palaniyandi]

எல்லோரும் பொய் சர்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். பாதிரிமார்களும் கையொப்பம் போட்டுக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இது சரியல்ல. இந்த மாதிரியாக கல்விச் சலுகையில் பாடுபாடு செய்யக் கூடாது. இதைக் கல்வி மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கல்விச் சலுகையை மதம் மாறிய கிருஸ் துவ ஹரிஜனங்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபவரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த உபவரவு செலவுத் திட்டத்தில், ஜில்லா நிர்வாகத் திட்டத்தின் கீழ் ஹிந்து அற நிலையங்களின் பாதுகாப்புக்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு வருவாம் குறைவாயுள்ள சிறு கோயில்களை யெல்லாம் செப்பனிட உத்தேசித்திருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக அரசாங்கத்தாரையும் பாராட்டுகிறேன். உதும்புமல்ல. இப்படிப்பட்ட கோயில்களின் நிர்வாகத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மக்கியமாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்கு கோயில்களிலுல்தான் அதிகப் பெருமை வந்திருக்கின்றது. அதனால்தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் அடையாளமாக கோபுரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அந்தக் கோயில்களின் பராமரிப்புக்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. கோயில்களில் பராமரிப்பதோடு நின்று விடாமல் நம் ராஜ்ய மக்களுடைய உள்ளத்திலே சமய அறிவு அதிகப்படுப்படியாகச் செய்ய வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சமயப் பிரசாரத்திற்காக பிரசாரகர்களை வைத்திருந்தார்கள். வைஷ்ணவம், சைவம் முதலிய மதங்களைப் பிரசாரம் செய்யக் கூடிய பிரசாரகர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களைச் சொற்பொழிவில் நல்லம் அவ் வறிவைப் பரப்பி வந்தார்கள். அம்மாதிரியான முறை தற்போது கைவிடப் பட்டுவிட்டது. காரணம் வெற்றிகரமாக அவர்கள் பிரசாரம் செய்யாததுதான். ஆகவே இன்றைக்கு மக்களுக்கு சமய அறிவு பெருக வேறு நல்ல முறையைக் கையாள் வேண்டியது மிகவும் அவசியம். முன்பு நம் ராஜ்யத் திலே இருந்த திருப்பதி கோயிலுக்கு அதிகமான வருவாய் வந்ததனால், அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு கலாசாலையை ஏற்படுத்தி மாணவர்களுக்கு முதலில் கல்வி அறிவைப் புகட்டி பின்னர் சமய அறிவைப் புகட்டவும் வழி ஏற்பட்டது. அதைப் போலவே இன்றைக்கு எஞ்சி இருக்கிற சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள கோயில்களில் எதற்கு அதிகமான வருமானம் வருகிறதோ, அதில் அதன் நிர்வாகச் செலவு போக பாக்கியிருப்பதைக் கொண்டு நம் நாட்டு வாலிபர்களுக்கு கல்வி அறிவு, சமய அறிவு புகட்ட வழி செய்தாகவேண்டும். இப்படிச் சொன்னால் ஹிந்து அற நிலையங்களுக்கு வருகிற பணத்தைக்கொண்டு அம்மதத்தைச் சேராத முறையில், கிருஸ்துவ குழந்தை களுக்கும் அதனைச் செலவிடுவதா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்.

ஆகையினால் எஞ்சிய கோயில் பணத்தை அம்மாதிரி பயன் படுத்தாமல் அதை தேவாரப் பாடசாலைகள், மத போதனைகள் முதலியவற் திற்குத்தான் பயன் படுத்தவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். அம்மாதிரிக் கூறுவது ஒருவாறு ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதாக இருந்தாலும், காலம் முன்னேற, முன்னேற மதத்திலே திருந்திய கருத்துக்கள் புகுத்தப்பட்டிருக் கின்றனவா என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டும். ஒரு காலத்தில் ஆதித் திரா விடர்கள் கோயிலுக்குள் புகுக்கூடாது என்ற கருத்து இருந்தது. பார்ப்பனர் களைத் தவிர மற்றவர்கள் மத நூல்களைப் படிக்கக்கூடாது என்ற காலம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவைகள் மாறிவிட்டன. ஆகவே, காலம் மாற, மாற, நாம் கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதே போல் ஹிந்து மதக் கோயில்களின்

11-16
a.m.

11-20
a.m.

[Sri K. R. Viswanathan]

[25th November 1955]

பணத்தை பொதுக் கல்விக்காகப் பயன்படுத்தும் போது மற்ற மதத்தினரும் அதனால் பயனடைந்தால் பரவாயில்லை என்ற கருத்தைக்கொண்டு, ஹிந்து மதக் கோயில்களில் எஞ்சியுள்ள பணத்தை பொதுக் கல்விக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவாளர் வெங்லசாமி நாயுடு அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கோயில்களில் எஞ்சியிருக்கும் பணத்தைக்கொண்டு அனாதை விடுதிகள் ஏற்படுத்தி நடத்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அதன்படியே 1953-54-ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகரிலும் ஒரு அனாதை விடுதி நிறுவப்பட்டு அந்தந்த ஜில்லாவில் உள்ள கோவில்களில் எஞ்சியுள்ள பணத்தை அனாதை விடுதிகளுக்கும், அனாதை விடுதிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் பயன்படுத்தவதற்கென்று ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் முற்பட்டார்கள். ஆனால் சில சமயம் தர்மகர்த்தாக்களும், மடாதிபதிகளும் கோர்ட்டில் வழக்காடிய காரணத்தால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் பிறகு திருத்தப்பட்டு ஓரளவுக்கு அந்த மாதிரி செலவு செய்யலாம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலே சர்க்கார் அந்த முறையிலே கோவில்களில் எஞ்சியிருக்கின்ற பணத்தைச் செலவு செய்ய முடியும். ஆனால் அவர்கள் ஒரேயடியாக அந்தப் பொறுப்புக்களை கோவிலு் தர்மகர்த்தாக்கள் மீது ஏற்றிவிடுகிறார்கள். கோயிலு் தர்மகர்த்தாக்கள் பெரும்பாலும் படிக்காதவர்களாகவும், சமயநலமிகளாகவும், மதக் கல்வி இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களிடையே கருத்துக்குமட்டும் மதிப்பு கொடுத்துவிட்டு, நியாயமான முறையில் மக்கள் நன்மையடைபடியும் படியாக அந்தப் பணத்தைச் செலவழிப்பதற்கான வழிகளைச் சொல்லும் சர்க்கார் அறிவாளிகளின் கருத்துக்களைப் புறக்கணிப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே பரம்பரை தர்மகர்த்தாவாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்காரால் நியமிக்கப்படும் தர்மகர்த்தாவாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் தலையிட்டு, கோயில்களில் எஞ்சிய பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிப்பதற்காக சட்டத்தைத் திருத்தியோ, அல்லது வட்டத்தைத் திருத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லாவிட்டால் கோவில்களுக்கு உத்தரவிட்டோ. அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில இடங்களில் காடுகள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் காடுகள் மிகுதி. அந்தக் காடுகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, சில ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சர்க்காரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு அவை சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை. முன்பு எப்படி இருந்ததோ அதைவிட மோசமாக காடுகள் அழிந்துகிடக்கின்றன. இதைப் பற்றி பலதடவை இந்த சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். சர்க்காரால் காடுகள் நன்றாகப் பராமரிக்கப்படாததற்குக் காரணம் அந்தக் காடுகளை பராமரிப்பதற்குப் போதிய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படாதது தான். தவிரவும் சில அதிகாரிகளை நியமித்தாலும், காட்டிலாகாவில் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிற காரணத்தால், காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட அந்த சில அதிகாரிகளும் காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களே காடுகளை அழிப்பதற்கு வழிவாட்டிகளாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதை பல தாக்கீதுகள் மூலமாகவும், விண்ணப்பங்கள் மூலமாகவும், மஜர்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கத்தாருக்கு நான் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். ஆகவே இதுபற்றி அவசியமான நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உடையார்பாளையம் தாலுகா ஜீவின் பிரதேசமாக இருந்தது. அது சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இப்போது 'ஸெட்டில்மெண்ட்' நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கு பல ஏரிகள் பாதுகா இருக்கின்றன. அவை எங்கெங்கு 'மைனர் இர்ரிகேஷன்' திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்படவேண்டியிருக்கின்றன. அம்மாதிரியான பல ஏரிகளை அரசாங்கத்தார் எடுத்து கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவற்றை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளாததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதால் லாபம் இல்லை என்று அவர்கள் கருதுவதுதான். உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் நீர்ப்பாசன வசதி மிகக் குறைவு. அங்கு ஆற்று வாய்க்கால்கள்

25th November 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

இல்லை. கீழே தோண்டி, குழாய் கிணறு போட்டு, அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் எடுக்கும் வசதி செய்யவும் வழியில்லாமல் இருக்கிறது. இப்போது இம் மாதிரி நிர்வாகன வசதி இல்லாத கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஆகிய ஜில்லாக்களை 'Special Minor Irrigation Programme-ன் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளிப் பகுதியில் உள்ள காடாரம்பப் பிரதேசங்கள் ஆகிய உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் ஆகிய தாலுகாக்களை ஸ்பெஷல் 'மைலர் இர்ரிக்கேஷன்' திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் ஸாபமில்டை என்ற காரணத்தால் அவ்விதம் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. இம் மாதிரியான இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால் லாபம் இல்லாவிட்டாலும்கூட இந்த இடங்களையும் முன்னுக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த திட்டங்களை அமுலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-27 வரஷாந்திர பட்ஜெட்டை விவாதிப்பது போன்ற ஒரு விவாதத்தை இதில் **a.m.** ஆரம்பிக்க நான் விரும்பவில்லை; அது சரியானதும் அல்ல. சல குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப் பற்றி வெட்டுப் பிரேரணை வரும்போது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆனால் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கமுடியாமல் இருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி நான் இப்போது பேச விரும்புகிறேன்.

வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டில் கல்வி சம்பந்தமாக சில பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக, 'Himalayan Mountaineering Institute' என்று ஒரு ஸ்தாபனம் சமீபத்தில் கல்கத்தாவில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம் இல்லாமலிருந்தது. அதனுடைய அகில இந்தியத் தன்மையை உத்தேசித்து அதற்கு 5,000 ரூபாயை மானியமாகக் கொடுப்பது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலிருந்து மாணவர்கள் அந்த ஸ்தாபனத்திற்குச் சென்று படித்தாலும் படிக்காவிட்டாலும் 5,000 ரூபாயை இந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுப்பது என்றிருக்கிறது. இவ்விதம் கொடுப்பது தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை, கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன். ஆனால் இந்த மாதிரி ஏதோ ஒரு பட்ஜெட்டை இங்கே நுழைத்துவிட்டு, இந்த விஷயமே ஜனங்களுக்குத் தெரியாத முறையில் பணவியிருப்பதை ஆக்கேட்பிக்கிறேன். உதாரணமாக, நம் நாட்டில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஸ்ரீ டென்லிங் நெக்கிக் காலடி எடுத்துவைத்தார் என்று கேட்ட மாதிரித்தில் உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் பெருமை ஏற்பட்டது. இன்றைக்கு உலகத்திலே இயற்கையை வெல்லுவதற்கு மனிதனால் சாதிக்கமுடியாத விஷயம் என்றும் இல்லை என்று மேலும் மேலும் நிரூபிக்கக்கூடிய காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே இந்த மாதிரியான வேலைகளில் நம் நாட்டு மக்கள் மேலும் மேலும் பழக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு "மேலை நாட்டவர்கள் தான் இந்த மாதிரி வேலைகளில் ஈடுபடுவது சாத்தியம், மேலை நாட்டவர்கள் தான் பூகோள அமைப்பில் உள்ள விஷயங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், இந்த நாட்டவர்கள் திறமையற்றவர்கள், இந்நாட்டவர்களால் அது சாத்தியமில்லை" என்ற கருத்து பொய்ப்பிக்கப்பட்டு, நம் நாட்டவர் எவரெஸ்ட் சிகரத்தை எட்டிப்பிடித்திருக்கிறார். இதற்கும் மேல் நம் நாட்டவர்கள் அடர்வாண்டிக் பகுதிக்கும் போகமுடியும் என்பதை நிரூபிக்கும் காலகட்டம் சீக்கிரத்தில் வரவேண்டும் என்று நாம் அனைவரும் விரும்புகிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, இந்தச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயிற்சியளிக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தில் தமிழ்நாட்டவர்கள் படித்தாலும் படிக்காவிட்டாலும் 5,000 ரூபாய் மானியமாக அந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுப்பது என்பதற்குப் பதிலாக, "இந்த மாதிரி ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மக்களும் இன்றைக்கு மலையில் ஏறுவதை கற்றுக் கொள்வது அவசியம்." என்று தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே பிரசாரம் செய்து, அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய முறையை அரசாங்கம் கையாண்டிருக்குமேயானால், அதை நான் நிச்சயமாக வரவேற்பேன். நான் பேசக்கூடிய விஷயம் மானியம் கொடுப்பதைப்பற்றி மட்டுமல்ல.

[Sri P. Ramamurthi] [25th November 1955]

தமிழ் நாட்டு வாலிபர்களுக்கு இந்தக் காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய ஊக்கத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும் என்ற விஷயத்தைப் பற்றித்தான் நான் இங்கு பேசுவது.

11-30 a.m. அதே மாதிரி மூன்றாவது item-த்திலிருக்கும் மதராஸ் Educational association-னால் நடத்தப்படும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. டில்லியிலுள்ள அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இரண்டாயிரம் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தமிழ் போதகப் படுகிறது. அந்த இரண்டாயிரம் மாணவர்களும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அப்படிப்பட்ட டில்லி பள்ளிக்கூடத்தில் சில பாஷையைதான் அநுசரித்து பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இருந்தாலும், அங்கு தமிழை சொல்லிக்கொடுக்க அங்கிருக்கும் கல்வி இலாகா ஒதுக்கக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே தமிழ் சொல்லிக் கொடுப்பதினாலே, தமிழ் வாத்தியார்களுக்காக பணம் கேட்கப் படுகிறதே. பள்ளிக்கூட கட்டிடத்திற்காகத்தான் சென்னை சர்க்காரை பணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, 2 லட்சம் ரூபாய் அக்கட்டிடம் கட்ட வசூல் செய்கிறார்கள், மீதம் ஒரு லட்ச ரூபாய் தேவைப்படுகிறது, அதற்காக சென்னை சர்க்காரை அனுதி இருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு லட்ச ரூபாய் அந்த பள்ளிக்கூட கட்டிடத்திற்காக கொடுப்பதாக முடிவு செய்து இந்த மானியத்தில் கோரியிருக்கிறார்கள், நிதி மந்திரி அவர்கள். இந்த முடிவும், கோரிக்கையும் சரியானதுதான். ஏன் கொடுக்கிறோம்? அங்கு படிப்பவர்கள் தமிழ் மாணவர்கள். அந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் இல்லாமல்போனால் அந்த மாணவர்கள் தமிழ் படிக்க முடியாது. ஆகவே இந்த சர்க்கார் அந்த கட்டிடத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதென தீர்மானித்திருக்கிறது. இந்த இடத்திலே ஒரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து டெல்லிக்குப்போய் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் இருக்கும். 15 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட டெல்லியில் ஒரு லட்சம் தமிழ் மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள், அதவும் முக்கியமான பல வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களிலும் வேலை செய்கிறார்கள். தொழிற்சாலை யிலும் அநேகர் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி வேறுமொழி பேசும் மக்கள் ஒரு லட்சம் இருக்கும்போது, அந்த டெல்லியிலுள்ள அரசாங்கம், நிச்சயமாக அங்குள்ள அந்த மாணவர்களுடைய கல்விக்காக சகல வசதிகளும் செய்யவேண்டியது அதன் பொருள்பாடும். அந்தப் பொருள்பாடு, டெல்லி சர்க்காருக்கு உணர்த்தவேண்டும். டெல்லி state-ல் போதுமான பணம் இல்லாமலிருக்கலாம். அதனால் மத்திய சர்க்காருக்கு மிகப் பெரிய பொருப்பு இதில் இருக்கிறது. அந்த state சர்க்காரோ, மத்திய சர்க்காரோ, இங்கிருந்து டெல்லிக்குப் போயிருக்கும் குழம்பங்களுக்கு, தாய்மொழியை கற்பிப்பதற்கு சகல வசதிகள் செய்வது தான் நல்லது. அந்த சர்க்கார்களின் உதவி இல்லாததால், தமிழ் மொழி வைத்திருக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் கட்ட, இடம் வாங்க, அந்த association-யைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடைசியாக, அந்த பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்ட கொடுக்கப்பட்ட இடம், ஒரு மலைப் பிராந்தியம். அங்கு டைனமைட் வைத்து உடைத்து நிலத்தை சரிபடுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து மட்டுமல்ல, ஆந்திராவிலிருந்தும், மலையாளத்திலிருந்தும், வங்காளத்திலிருந்தும் மக்கள் அங்கு வந்து குடியேறி இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி டெல்லி போன்ற, மத்திய சர்க்காரினுடைய கேந்திர ஸ்தானங்களில், மற்ற மாகாணங்களிலிருந்து குடியேறி இருக்கும் ஜனங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, கல்வி, பள்ளிக்கூட கட்டிட வசதிகள் முதலியன கொடுப்பது, மத்திய சர்க்காரின் மிகப்பெரிய பொருப்புக்களில் ஒன்றாகும். இந்த பொருள்பாடு மத்திய சர்க்கார் தானாகவே செய்யவேண்டியதுவசியமாகும். அப்படி செய்யாமல் இருந்தால் நம் தேச ஜனங்களிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு, மக்களுடைய பிளவுக்காக உழைக்கும் பிரதான சக்திகளின் கைகள் பலப்பட்டுவிடும். ஆகவே, சென்னை சர்க்கார் நிச்சயமாக இந்த ஒரு லட்ச ரூபாய் தற்போது அந்த

25th November 1955] [Sri P. Ramamurthi]

பள்ளிக்கூடத்திற்காக கொடுக்கவேண்டியதுதான், ஆனால் இனிமேல் இப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏற்படாடல், டெல்லியில் வசக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் மற்ற மாணவர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்ய, சென்னை சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி, இப்படிப் பட்ட நிலைமையை மாற்றும்படியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, 11-36
Sir, first I shall deal with the points raised by Mr. Ramamurthi, u.m.
particularly with reference to the responsibility of the Central Government or the Delhi State Government for providing sufficient educational facilities for persons who are resident there and who belong to other parts of the country. As far as recurring grant is concerned, the institution mentioned by him is receiving a recurring grant as any other institution there. So also with regard to the building grant, it is receiving the building grant as any other institution is receiving there. But as far as the non-recurring grant for buildings is concerned, they do not give full grant for the purpose of putting up buildings and we cannot ask for a favourable treatment so far as institutions belonging to or catering to the needs of persons belonging to other States are concerned. Therefore, applying those tests, they have received some building grant but that is not enough and persons who are resident there are almost Government servants or are employed in other institutions there. Therefore, the persons in charge of that institution are not able to provide enough money for putting up the building, and they approached this Government and represented that the building grant which has been made available to them by the Delhi Government is not sufficient and they have to incur extra expenditure, which this Government should meet by providing some money for the purpose. As a matter of fact, the Andhra Government have paid a non-recurring grant of Rs. 1½ lakhs to an institution catering to the needs of the smaller population of Andhras resident in Delhi. We have given only Rs. 1 lakh. Therefore, there is no point in saying that the Delhi State Government or the Central Government have not taken over the responsibility of providing educational facilities. They are providing educational facilities without any discrimination whatsoever. So, if the extra money has got to be found, whether we should help that institution is the only question for consideration. It has been commended by the hon. Leader of the Opposition that it deserves help and we should give it. It is only on that basis that *ad hoc* non-recurring grant was given to that institution.

With regard to the Mountaineering Institute, it is our intention to help this institution, whether we are able to send our students to that Institute or not, because we are not quite sure whether any person would be coming forward to take advantage of the training given there. Therefore, we have not made it a condition precedent to the grant of Rs. 5,000. That is what is mentioned in the Explanatory Note. It is not our intention that no students should go there. As a matter of fact when the time comes for recruiting students, they will inform us also, and it should be possible for us to send at least a few students to get the training there even though we may not be

[Sri C. Subramaniam] [25th November 1955]

climbing the Himalayan mountains. But still the training itself would give a certain amount of self-confidence and initiative to the people. Therefore, it may be possible to send a few students there provided they come forward to take advantage of this training. I may assure the hon. Leader of the Opposition that we shall not only encourage any student going there but certainly we shall consider, when the occasion arises, whether any further facilities should be made available by this Government.

11-40 a.m. Then, during the debate, certain general points regarding the administration, were raised even though they were all outside the scope of the present discussion on the Demands for Further Expenditure. Many important points have been raised and perhaps it may not be appropriate for me to deal with all those points now. But I should particularly answer hon. Member Sri A. Ratnam who attempted to make out that this Government are not taking care of the Harijan welfare problem and that they are not spending sufficient money for the welfare of Harijans. People seem to feel that it is only when they get tangible benefit for themselves they will agree that steps are being taken by the Government for the benefit of the Harijans. That should not be the test. The test should be how far the community as a whole is benefited and for measuring the benefit the individuals should not be made the test. If that is taken into account, I am sure, hon. Member Mr. Ratnam would come to a different conclusion, namely, that this Government are trying their best in spite of financial difficulties to better the condition of the unfortunate section of our community.

Apart from that, he was stating that he made very many representations and that they were not taken into account. He made a general complaint against the administration. If anybody does a wrong thing, whether he be a Member of the Legislature or whether he belongs to the Congress Party or the Opposition, certainly the authorities will have to take action and that should not be made the basis for any complaint. Any person who is charged with any irregularity in the matter of management of any institution should be asked to prove that no irregularity has been committed. If a frivolous complaint has been made against a Member, he can bring that to the notice of the Government and certainly we will take appropriate action against the authorities concerned, if they had taken frivolous action or had made frivolous charges against hon. Members of the House. But simply because a particular person is a Member of the Assembly, he should not be precluded from being proceeded against for irregularities committed by him. Otherwise we cannot function as a democratic institution. Therefore, I would respectfully submit to the hon. Member—I am sorry he is not here now—that he should not make these charges and create an impression in the minds of authorities also that an M.L.A. should not be proceeded against. On the other hand, we should offer ourselves for more and better scrutiny than the ordinary people. Then alone we would be creating confidence in the ordinary people that whoever the personality concerned is, action would be taken by the authorities

25th November 1955] [Sri C. Subramaniam]

if any wrong is done. We should not ask for privileges even outside this House in carrying the affairs of any institution or in connection with any affair entrusted to any particular Member, whether he be a Member of this Assembly or Parliament or any other institution. That would be my appeal to Mr. Ratnam also. He must co-operate with this Government and see that all institutions intended for Harijan welfare are utilised to the best advantage possible, that there is no leakage of funds allotted to be spent for those institutions, that the persons in charge of the management of those institutions are above-board and that they do not utilise the advantages which are being given for the welfare of the Harijan community as a whole for their personal gains. If we do that, we will be able to put the managements on a better footing, and I have no doubt that we will be able to get better return for the money that we are spending. I am sure the co-operation of the hon. Member Sri Ratnam and all other hon. Members will be available to the Government to see that these institutions are run properly, that these managements are above-board and that they maintain proper accounts. If there is any irregularity, whether the management is carried on by a Member of the Legislative Assembly or a Member of the Parliament or by one holding any high office, it should be possible for the authorities to take strict action against him and put down those irregularities. That would be my answer to the general charges which Mr. Ratnam made.

Various other points were raised by hon. Members Sri V. Balakrishnan and Sri D. K. Raju. Those are general remarks and it may not be possible to go into those general remarks. But there is one particular thing which hon. Member Sri V. Balakrishnan raised and which is also the subject-matter of a Grant. That relates to the establishment of a factory for the manufacture of soda ash and caustic soda in Tuticorin, Tirunelveli district. He made a suggestion that there was somebody in South India who was willing to put up that factory and that licence was not given to him. That is not a fact. A South Indian firm was willing to put up a factory and when they made an application for a licence to the Central Government as it was within the jurisdiction of the Central Government to grant licences, a licence was granted. But, unfortunately, after going into the details they found that they did not have the necessary technical knowledge and technical personnel to put up the soda factory. Therefore the licence was surrendered. As a matter of fact, the Government of India granted two licences for putting up a factory for the manufacture of soda, one to be put up in North India and another to be put up in South India. We were very anxious that a factory should be located in South India first of all. When the licence issued to a South Indian firm was surrendered, we were very anxious that somebody in South India with the necessary technical knowledge and personnel should take it up so that this factory might come up as early as possible. In that connection, another North Indian firm has been granted the licence. It is only after exploring all other possibilities to find out whether any South

[Sri C. Subramaniam]

[25th November 1955]

Indian firm would be able to put up the Soda factory that this licence was granted to a North Indian firm as it is the only firm in India now which has got the necessary technical knowledge. Even the other person who has got a licence to put up a firm in North India has now to depend upon this firm for setting up his factory in North India. I may assure hon. Members that we were kept informed about this and at various stages our suggestions were also taken into consideration, in the matter of granting the licence. Ultimately we were interested in seeing this factory coming into existence in South India because it is bound to give employment for a large number of people. I am told this factory will go into production in the middle or towards the end of 1957. About 5,000 people would be employed in the factory alone and another 5,000 people in the manufacture of salt. Therefore this industry is bound to give employment to 10,000 people in Arumuganeri where drought conditions are prevailing and where we were spending large amounts for famine relief work during the last three or four years. That is why we were very anxious that this industry should be set up. We were also anxious that this Government should also have a say in the running of that firm. That was why, we carried on negotiations with the firm and we wanted that we should have a Director on the Board of Directors of that firm. That is why, we are subscribing to this concern Rs. 10 lakhs as Preference Shares and these shares will fetch 6 per cent dividend free of all taxes annually. The sum that we have subscribed will also be a first charge on the company. It is only on these conditions that we are giving the money. We are also entitled to nominate a representative as a Director of the company. Hon. Member Sri V. Balakrishnan may be rest assured that we are always keeping in mind the industrial development of the State and how various other factories could be brought into existence. I may also inform hon. Members that connected with this factory four or five subsidiary industries are likely to come. Hon. Members may be interested to know that along with the setting up of this factory there will be a plan to produce plastic powder which we are importing completely from foreign countries and this will be one of the first concerns which will be manufacturing this plastic powder. It will always be open, if we find it necessary at any time, to nationalise these institutions but that will be a policy decision which the Government of India will have to take. In these circumstances the licence was granted by the Government of India for a North Indian firm. After all we will have a say in the administration of this firm because we will have a representative as a director of the company. The charge made by the hon. Member that somebody who was capable enough to start the factory was available in South India itself and he was ignored and that somebody else in North India was given a licence was absolutely baseless. That is all I would like to explain.

If any other matter is raised, certainly I shall try to answer it to the best of my ability. Now we shall proceed to take the various individual Demands on the Agenda.

25th November 1955]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1955-56.

(I) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Deputy Speaker,
Sir, on the recommendation of the Government I move—

11.50
a.m.

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,02,800 under Demand I—Land Revenue Department.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,02,800 under Demand I—Land Revenue Department.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நேற்று கூட இந்த சபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன, அதாவது, நிலச் சீர்திருத்த சம்பந்தமாக அந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம், கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரடியான பதில் சொல்லாமல், கூடிய விரைவில் கொண்டு வருகிறேமென்று சொல்லி தட்டிக்கழித்துவிட்டார்கள். ஆனால், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதாக கனம் முதல் மந்திரி காமராஜ் நாடார் அவர்கள் அநேக இடங்களில் பேசிவருவதால், விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சவான்தார்களுக்கும் மனக் கசப்பு அதிகரித்துக் கொண்டேபோகிறது. இன்னும் ஓரிரண்டு மாசங்களில் வயல்களில் அறுவடை ஆரம்பமாகிவிடும். அதற்குள் இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவரவில்லை, விவசாயிகளுக்கும் அது பிரயோஜனப்படாது. அறுவடையான பிறகு, சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் சரி வார மசோதா அமுலுக்கு வந்தால், எந்த விவசாயியும் லாபமடையமாட்டான். இன்று இருக்கும் சட்டப்பிரகாரம், இதற்கு மனப்பு செய்த ஒப்பந்தப்பிரகாரத்தான் விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் கிடைக்கும். நியாயமான சரி வாரம் விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறது. இந்த சர்வாரம், நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் அறுவடைகாலத்திற்கு முன்பே நிறைவேற்றப்பட்டால்தான், விவசாயிகள் வாங்கமுடியும்.

இன்னும் ஓரிரண்டு நாட்களில் இந்த சட்டசபை கூட்டம் முடிந்துவிடும். டிசம்பர் மாதத்தின் முடிவில் மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால், இங்கு நிறைவேற்ற முடியாது. சட்டசபை முடிந்த பிறகு prorogue செய்துவிட்டு, கவர்னரின் மூலம் உடனே, நிலச் சீர்திருத்த சம்பந்தமான அவசர சட்டம் பிரப்பித்தால்தான், விவசாயிகளுக்குத் தற்போது பிரயோஜனப்படும் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜமீன் ஒழிப்பு, இனம் ஒழிப்பு செய்வதற்காக புதிதாக ஒரு செட்டில்மெண்ட் ஆபீசரை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஜமீன் ஒழிப்பு சட்டம் வந்து ஐந்து வருஷங்களான பிறகு, இப்போதுதான், அந்த சட்டப்படி அமுல் நடத்த தனி ஆபீசரை நியமித்திருக்கிறதென்றால், இதுவரை சர்க்கார், இந்த முக்கிய சட்ட அமுல் விஷயமாக போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட தஞ்சை விவசாயிகள் பாதுகாப்பு சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் வேலை இப்போது ஒரு சில ரெவின்யூ ஆபீசர்கள் கையிலிருக்கின்றன. இவர்கள் இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன, மற்றும் விவசாய நிலச்சவான் இயர்களிடையே, தகராறுகள் அதிகமாகின்றன. இந்தத் தகராறுகளைத் தவிரக்கவும், விவசாயிகள் ஆபந்திரவில்லாமல் அந்த சட்டப்படி சலுகைகள் பெறவும், அதிகப்படியான ஆபீசர்கள், இந்த விவசாய பாதுகாப்பு சட்டத்தை அமுல் நடத்த ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சட்டசபையில், ஜமீன், இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எல்லா இனங்களையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எல்லா சட்டி அங்கத்தினர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் கனம் மந்திரி பதில் சொல்லும்போது, அதற்காக அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய

[Sri S. Ramalingam] [25th November 1955]

யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாக சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார். சென்ற சட்டரேயில் கூட, அந்த இனாம்களுக்கு பெரிய அளவில் நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதென்று சொன்னார். சமீபத்தில் அரசிபல் சட்டத்தில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அந்த சமீபத்தில் இதற்கான திருத்தமும் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படி செய்ய தவறிவிட்டார்கள் சர்க்கார். இதனால் விவசாயிகள் ஏற்கெனவேயுள்ளபடி தொந்தரவுகள் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வருகிறதென்று தெரிந்து விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவசாய பாதுகாப்பு சட்டத்தின் பலனை இதர விவசாயிகளும் அநுபவிக்க வேண்டுமென்றால், சிறிய இனாம்களையும், பெரிய இனாம்களையும், இந்த நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படி எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நன்மை பயக்கும் முறையில் மசோதாவை மாற்றியோ, அல்லது புதிதாக மசோதா கொண்டுவர, சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடுகள், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

11-55
a.m.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Deputy Speaker, Sir, I wish to bring to the notice of the Government one particular matter. This year we had unusually excessive rains, especially in the West Coast. This has resulted in the failure of crops particularly in Ponnani taluk. The maharam crops throughout Ponnani taluk have completely failed on account of this excessive rain. On representations made by several persons, the Deputy Tahsildar and the Revenue Inspector are enquiring into the matter but no thorough enquiry has so far been made by any district official. It will be very difficult for the tenants to pay the rent and also the revenue due to the Government as the crops have failed. In these circumstances, I would request the Government to make a thorough enquiry into the local situation there and to issue orders exempting the tenants there from the payment of revenue and rent due this year. Apart from this, the Government should also take steps to give them some compensation for the loss they have sustained. I find there is no provision in the Supplementary Demands for all this. I once again request the Government to make a thorough enquiry into the matter and see that some ameliorative measures are undertaken.

Another thing I wish to refer is about the construction of sluices. For example, people have been agitating that two more sluices should be constructed at the B.M. bund in Ponnani taluk. Because of the failure of the Government to construct more sluices

* * *

DEPUTY SPEAKER : This is not a general discussion. The Hon. Member must speak with reference to the items covered by the supplementary demands, namely collection of agricultural income-tax and expenditure in connection with the ex-zamindari estates. He cannot discuss general points now.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, this is the only matter which I wanted to bring to the notice of the Government. The Government ought to have made provision in the Supplementary Budget.

12
noon

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, the sum required under this Demand is for meeting the cost of the officers and

25th November 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

staff required for administering the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act and for meeting the cost of additional staff appointed to expedite the settlement operations in the Estates taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act.

In the discussion on this Demand, hon. Members referred to certain general matters like land reform. I have been quite often saying in this House at what stage the matter is and what steps we are taking to introduce that reform. The Bill relating to sharing of crops is under scrutiny. I am also as anxious as the other hon. Members to introduce the Bill early. Steps will be taken to see that it is introduced as early as possible. As regards the argument about the harvesting season, I may say that harvesting is going on throughout the year in some part of the State or other. Therefore there is not much point in that argument. Any way that will not stand in the way of our introducing the Bill.

With regards to the point raised by Sri P. K. Gopalakrishnan, there might have been excessive rain in some places, but it cannot be throughout. There is the local revenue officer and he will certainly take action. When he reports to the Government, the Government will examine and do whatever is necessary. If the Member has got any specific complaint, he can make a separate representation and I will look into it.

As regards inams, Members will know about the matter only after the Bill is introduced. But before the matter comes in the form of a Bill, so many preliminary things have got to be done. Those things are being attended to. The Board is examining it. As soon as the examination is over, that matter will be attended to. Simply because a Bill has not come up before the Assembly, hon. Members should not presume that we are not taking any steps.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,02,800 under Demand I—Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand IV—Forest Department.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand IV—Forest Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

25th November 1955]

(3) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,10,200 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,10,200 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யம் சம்பந்தமாக ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்கார் எவனத்திற்குக் கொண்டு வர பிரியப்படுகிறேன். தாலுகாதோறும் உள்ள தாலுகா ஆபீசைச் சேர்ந்த கணினிகளில் (Treasuries) வேலை செய்யும் ஷராப்பு களுக்கு சம்பளம் ரூ. 30-1-45 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாகாணம் பூராவும் வேலை செய்யும் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 115 அல்லது 120 இருக்கும். இவர்களுக்கு இந்த உத்தியோகத்திலிருந்து மேல் உயர்வு உத்தியோகம் எந்த விதமாகவும் கிடையாது. ஆகையால் சர்க்கார் இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அவர்களின் சம்பள உயர்வுக்கோ, அல்லது வேறுவிதமான உத்தியோக உயர்வுக்கோ, வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக District Revenue Administration Enquiry Committee ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளின் Recreation-க்காக ஒரு சிறு தொகை, சுமார் ரூ. 500 ஒதுக்கி, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவர்களுக்கு sports முதலியவை வைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபார்சை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு பணம்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், சர்க்கார் ரெவின்யூ இலாகா சிப்பந்திகளுக்கு மாதிரம் ஏன் இந்த சலுகை காட்ட வேண்டும், இதர சர்க்கார் இலாகாக்களில், அதாவது என்ஜினியரிங், மெக்ஸிகல், கல்வி முதலிய இதர இலாகாக்களில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கும் இந்த சலுகையை ஏன் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடாது என்ற மனக் கசப்பு ஜில்லாக்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று என்னிடம் பல சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளுக்கு இந்த சலுகை கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி அவர்களுக்கு ஆசேபணையிலே. இதே போன்ற சலுகையை அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களையே கோரிக்கை. அதற்கு பணம் கிடைக்காவிட்டாலும்கூட, இப்போது ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளுக்கு என்று கொடுத்திருக்கக் கூடிய தொகையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு Sports முதலியவற்றில் அவர்களையும் பங்கு கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளை மாதிரம் சலுகை காட்டி தூக்கிவிட்டு, மற்ற இதர இலாக்கா சிப்பந்திகளை சர்க்கார் மட்டம் தட்டவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் இருப்பதாக அவர்களிடம் ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. அதை அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். நானும் அதை சர்க்காரிடம் சொல்லிவிட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, என்று சர்க்கார் இதர இலாக்காக்களிலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு இந்த மாதிரியாக தொகை கொடுத்து, recreation வசதி, sports வசதி செய்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த மாதிரி கொடுக்க பணம் இல்லாவிட்டால், இப்போது ரெவின்யூ இலாக்கா சிப்பந்திகளின் Recreation வசதிகளுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைக் கொண்டு டட்டத் தரும் Sports முதலியவைகளில், இதர இலாக்கா சிப்பந்திகளும் பங்கு கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

25th November 1955] [Sri S. Ramalingam]

அடுத்தபடியாக, Hindu Religious and Charitable Endowment Act-ன் கீழ் ஒரு நிதி ஏற்படுத்துவதற்கும், மற்றும் பல காரியங்கள் செய்வதற்கும் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த H R. E. Act-ன் கீழ் வரக் கூடிய தாவாக்களை விசாரிக்க தஞ்சையில் ஒரு Deputy Commissioner நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய அதிகாரத்தினாலும், திருநெல்வேலி லிருந்து ஆரம்பித்து, ஐந்து ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. உவர் தன்னிடம் வருடம் எல்லா தாவாக்களையும் தஞ்சையில்தான் விசாரிக்கிறார். திருநெல்வேலியிலிருந்து இந்த மாதிரியான தாவா சம்பந்தமாக வந்த ஒரு நண்பர் என்னிடம் சொன்னார் “நாங்கள் அங்கேயிருந்து வருகிறோம். அதனால் அதிக செலவாகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அடுத்ததாற்போல் அதிகாரியானவர் தாவாவை விசாரணை செய்யாமல் ஒத்திப்போடுகிறார்” என்று குறிப்பிட்டார். ஆகவே இந்த மாதிரி வெகு தூரத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு கஷ்டத்துடன் அதிக நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது இந்த அதிகாரி எல்லா தாவாக்களையும் தஞ்சையிலேயே நடத்தாமல், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், உதகர என்று ஆங்காங்கு Camp-கள் போடும்போது, அந்தப் பக்கத்து தாவாக்களை விசாரணை செய்வது, சரியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குத் தகுந்த உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சாநாயகர் அவர்களே, 12.08 இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து பேசும்படியான முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். p.m.

இந்த மான்யத்தின்கீழ், ஹிந்து மத தர்ம பரிபாலனத்திற்காக ஒரு சில தொகை ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கனவேயே கடந்த பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது இந்த ஹிந்து மத தர்மங்களை பரிபலிப்பது குறித்து ஒரு கொள்கையை வெளியிட்டிருக்கிறேன். அதாவது எவ்வளவோ பேர்கள் கோவில்களுக்காக அல்லது கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்காக உயில்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வகைகளிலோ சொத்துக்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி எழுதி வைக்கும்போது, “பரம்பரை தர்மகர்த்தா” என்ற முறையில் எழுதி வைப்பதால், மீண்டும் மீண்டும் தங்களிடமே சொத்து இருக்கும் என்று நினைத்து, தர்மகர்த்தா என்று இருக்கும்படியான இடங்களில்லாம் அதிகமான அதர்மங்கள் பெருகிக் கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த மாதிரி தனிப்பட்டமுறையில் ஆங்காங்கே கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கோ அல்லது இதர ஸ்தாபனங்களுக்கோ எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கும்படியான தர்மங்கள் சரியாக நடத்தப் படுகின்றனவா, எப்படி நடத்தப்படவேண்டும் என்பது குறித்து நோிட் வந்து பார்த்து யோசனைகள் கூறுவதற்கு சென்னை நகரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு Administrator-General நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் ஜில்லாக்களிலே, இதர கிராமப் புறங்களிலோ இந்த வசதி கிடையாது. பல இடங்களில் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கோ அல்லது இதர ஸ்தாபனங்களுக்கோ தர்மகர்த்தாக்களால் நடைமுறையில் கொண்டு வரப்படாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த தர்மகர்த்தா குடும்பங்களில் ஒருவருக்கு கொடுவா சண்டையிட்டுக்கொண்டு, கோர்ட்டு விவகாரங்களில் இறங்குவதோடுமட்டுமல்லாமல், பொது மக்கள் ஏதாவது கேட்டாலும் யதில் சொல்லுவதில்லை. ஆகவே சர்க்கார், எங்கெங்கேயெல்லாம் பொது ஸ்தாபனங்களுக்காக தர்ம உயில்கள் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, எங்கெங்கே பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் என்ற முறையில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் ஜில்லா கலெக்டர்களே எடுத்து நடத்துவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கும் சட்டமொன்றை சீக்கிரம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஆலோசனைகூற விரும்புகிறேன். இன்னும் சிலர் கல்வி அல்லது இதர ஸ்தாபனங்களுக்கு தர்மங்கள் எழுதி வைக்கும்போது, அந்த தர்மங்களை Deputy Collector அவர்களோ, அல்லது ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களோ தலைமை வகித்து நடத்த வேண்டுமென்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் எழுதி வைப்பவர்கள், முதலில் சர்க்காரி

[Sri P. G. Karuthiruman] [25th November 1955]

டத்தில் அனுமதி வாங்கி எழுத வேண்டும் என்று இருக்கிறது. என்றாலும், இப்படி தர்மங்களை எழுதி வைப்பவர்கள், அந்த சமயத்தில் தாங்கள் இப்படி எழுதி வைப்பது வெளியில் தெரியக்கூடாது, அதிர்ந்தால் சொந்தக் காரர்கள் தகராறு செய்யார்கள் என்பதைக் கருதி, ரகசியமாக சர்க்கார் அனுமதி கோராமல்யே, உயில்கள் மூலமாக எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். பின்னால் டெபுடி கலெக்டரோ அல்லது ஜில்லா கலெக்டரோ, உயிலின்படி, அந்த தர்மங்களை தலைமை வகித்து நடத்தப்போகும்போது, சர்க்காரிடத்திலிருந்து அனுமதி வாங்கப்படவில்லை என்று வாதாடப்படுகிறது. சில இடங்களில் சர்க்கார் இந்த மாதிரி உயில்கள் எழுதி வைக்க அனுமதிக்கிறார்கள், மற்றும் சிலருக்கு அனுமதியளிப்பதில்லை. அப்படி அனுமதியளிக்கப்பட்ட இடங்களில்கூட, ஸ்தல டெபுடி கலெக்டர்கள் ஒரு சில சமயங்களில் தலைமை வகித்து நன்கு நடத்துகிறார்கள், மற்றும் சில சமயங்களில் நடத்த பிரியப்படுவதில்லை. எனவே அவர்கள் விருப்பு, வெறுப்பு பிரகாரம் இருப்பதால், ஆங்காங்கே இருக்கும் கிராம அல்லது இதர மக்கள் ஒற்றுமையிலல்லாமல், எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தர்ம காரியங்களை பாழாய் போடக்கொண்டு இருப்பதோடு மட்டுமல்ல, அந்தப் பணம் வேறு அக்கிரமமான காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், Hindu Religious and Charitable Endowments என்ற முறையில் எவ்வளவோ சொத்துக்கள், பணம் இவைகள் எழுதி வைக்கப்பட்டு, பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வேண்டியது என்று இருக்குமிடங்களில், Indian Constitution Act-ல் பரம்பரை (inheritance) பாத்தியத்திற்கு பிரதானம் கொடுக்கும் டியான நிலையில், அந்த பாத்தியத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்யக்கூடிய அக்கிரமங்கள் எங்கெங்கே நிகழிக்கப்படுகின்றனவோ, அந்த இடங்களில், இந்த தர்மங்களை வேறு எந்த வழிபிடிவது எடுத்து நிர்வகிக்க வழியை செய்யவேண்டும், அத்துடன் மட்டுமில்லாமல், எத்தனை இடங்களில் உயில்கள் தர்மகாரியங்களுக்காக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, யார் யார் எப்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், எதற்காக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், அவைகள் சரியாக நடக்கின்றனவா என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மேலும், 25 வருஷங்களுக்கு முன்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக தர்மங்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, பிச்சைக்காரர்களுக்கு சோறு போட வேண்டுமென்று எழுதி வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது நிலைமை மாறி, எல்லோரும் வேலை செய்து சாப்பிடவேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையை நாம் உடையவர்களாக இருப்பதால், இந்த தர்மத்திற்காக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிற சொத்துக்களை, ஏழை பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு உணவளிக்க உபயோகப்படுத்த தகுந்த சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். எனவே, இந்த மாதிரியான தர்மங்களை நிர்வகிக்க, சர்க்காரே எடுத்து நடத்த, அவற்றிற்கு தகுந்த டிரஸ்டிகளை நியமித்து பரிபாலனம் செய்ய உடனடியாக வரும் டியான பட்டுஷட் காத்திற்குள்ளேயே சட்டம் நிறைவேற்ற ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-14
ப.உ.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திக்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சர்க்கார், ஜில்லா நிர்வாகத்தில் சில விஷயங்கள் உடனடியாக ஒழுங்குபடுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதுவும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட நீர்பாசன திட்டத்தின் கீழ் சாகுபடியாகும் பிரதேசங்களிலுள்ள ஜில்லா நிர்வாகத்தில் சர்க்கார் சரியான முறையில் கவனம் செலுத்தி, ஒழுங்குபடுத்தியாக வேண்டும். குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த Lower Bhavani Project பிரதேசத்தில் மீது அதிகாரம் கொண்ட ஜில்லா நிர்வாகமானது சரியான முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படாததால், இப்போது லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கீழ் பவானி பாசன பிரதேசத்தில் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

25th November 1955]

DEPUTY SPEAKER: I cannot allow any discussion on general matters. The hon. Member should confine his remarks to the subjects dealt with in the Demand. Other points cannot be discussed here.

(The hon. Member thereafter did not continue his speech.)

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, one of the items coming under this Demand is 'Formation of a new Tirur taluk in the Malabar District with effect from 1st October 1955 and sanction of staff for the new taluk.' It is done after bifurcating the former Ponnani taluk. While welcoming the bifurcation of the taluk, I want to make one observation. The headquarters of the former Ponnani taluk was located in Ponnani and that was almost in the centre of the taluk. Now that a new taluk has been formed, after bifurcating the taluk, the headquarters is now almost at an extreme end and it is more than 60 miles from my own village. There is a general agitation going on to shift the headquarters of Ponnani taluk to Chowghat. That area is also well known because of the importance attached to it. There is the famous Guruvayur temple which is situated in that area. In view of all these things and in view of the central position of the place, it will be more convenient to all the people in the taluk if the headquarters is shifted to Chowghat.

Then, it is proposed to implement some of the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee. But some of the fundamental recommendations regarding the abolition of the hereditary system in appointing village officials and also making the regional language the language of administration of districts are not going to be implemented. I would request the Government to implement those fundamental recommendations also which are more important for the democratisation of our administration. With these words, I resume my seat.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, sometimes when we think that certain things are very small, they are great things. For example, in the District Revenue Administration Enquiry Committee's Report there are several good and desirable recommendations. Here it is stated that for the implementation of certain recommendations of the Committee some amount has been allotted by the Government. In this connexion, I would submit that the efficiency of administration depends upon the contentment of the officers concerned. The village officials, especially the adhikaris and the karnams, are treated as part-time workers and not as full-time workers. Their request that they may be treated as full-time workers and their conditions of service be improved has not been conceded.

Another small thing but a very important thing is this. In Gudalur taluk, to the Tahsildar's Court a copy of District Gazette is not supplied. It was the subject-matter of an interpellation in

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [25th November 1955]

this House. It has thus been brought to the notice of the Hon. Minister. I hope the question of giving at least one copy of the Gazette to such offices will be sympathetically considered by the Government.

Another important thing is with regard to the supply of electric fans to the Huzur Office in Calicut. One will have to think that we are in the fourteenth century for the old-fashioned punkah is there. Many representations have been made, I was told, from the district itself, but that facility has not been given.

Then, for the administration of the Malabar Tenancy Act, Deputy Tahsildars are appointed. But in the matter of appointment of these officers too much delay occurs. I was informed that in Cannanore for the last two months there was no Tahsildar to be in charge of the Rent Court. As a consequence, the tenants are suffering a lot. So, proper attention has to be given to the appointment of a substitute officer when an officer is transferred.

Sir, there are some other things, of course, which come under this Demand. But, I am not raising them now for want of time.

12-20
p.m. * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Member Sri Gopalakrishnan was making very useful suggestions with regard to the location of the headquarters of the Ponnani taluk and also regarding the adoption of the regional language for administrative purposes in the district. I will pass on his speech, Sir, to the future Kerala State for necessary action in the matter.

With reference to the electrification of the offices referred to by Mr. Narayanan Nambiar, I should like to say that we have got a programme to electrify all the offices, not only revenue offices, but also the offices of the other departments. In accordance with a programme, we are sanctioning electrification of the various Government buildings utilized for office purposes. Therefore, Sir, every office has been given certain priority and according to this programme the work is being taken up. I am sure the offices mentioned by him will also get electrified in due course.

The hon. Member Sri Ramalingam was mentioning about the sports activities for which a provision has been made for the revenue officials. He wanted that similar provision should be made to other departments also. It is the intention of this Government, Sir, that these sports activities should be taken advantage of by all the Government officials belonging to the various departments. We have already given to the Police for sports activities and as a matter of fact our Police Department is the foremost in sports activities, not only in our City, but also in entire India. We will be keeping that in mind. Even though this is a Demand on Revenue, he is making the suggestion with regard to the other departments. That will be taken into consideration.

25th November 1955] [Sri C. Subramaniam]

I do not think, Sir, there is any other specified point which needs an answer now. I would request the hon. Members to pass this Demand.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,10,200 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,100 under Demand XV—Education.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,100 under Demand XV—Education.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(5) DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,48,300 under Demand XVI—Medical.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,48,300 under Demand XVI—Medical.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, a sum of Rs. 1,38,700 has been allotted for the supply of medicines and hospital necessities in the Presidency Hospitals (excluding the Hospital for Indigenous Medicine). In this connexion I would submit that increasing the bed strength of the hospitals is quite a welcome feature. But, I think the whole consideration of the Government in this matter is a sort of patch work. The question has to be deeply gone into by the Government. I submit, Sir, that inasmuch as the bed strength in the mufassal hospitals is not increased, the pressure on the City hospitals is not going to be lessened.

Another thing is that there are chronic patients in most of the City hospitals. Government have to consider the question of starting some chronic hospitals where these people can be . . .

[Sri C. Subramaniam] [25th November 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Does the hon. Member mean by saying "chronic hospitals", "hospitals for treating chronic patients"? (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am sorry. I mean only hospitals for treating chronic patients.

Another thing I want to submit, Sir, is with regard to the supply of linen and other necessities for these hospitals. In this connexion, I would like to submit, Sir, that I am for the encouragement of khadi. There is no doubt that khadi is a cottage industry and it has to be encouraged. But, my submission is that when we compare the figures, we will be shocked to see that we will have to spend five or six times more than what we usually spend before for the hospital uniform. If a bed-sheet made of handloom cloth is to cost six rupees and mill cloth three rupees, it costs nearly thirteen or fourteen rupees if it is khadi. I submit, Sir, that thinking that we should encourage khadi, this should not be imposed on the hospitals. As a matter of fact, even medical men have advised against its use in hospitals. That amount can be brought under some other category and it can be given as a rebate or grant for the propagation and encouragement of khadi. That is my submission, Sir.

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Sir, as far as the increase of bed strength in the mufassal hospitals is concerned, I submit that we have a programme under the Second Five-Year Plan to double the bed strength available in the State. Therefore, there will be a planned increase in bed strength in various hospitals.

With reference to the suggestion regarding the use of khadi in hospitals, I submit that it is a matter of policy which we have to decide about. We have to encourage khadi and that is admitted by the hon. Member. If it has to be encouraged, it has got to be used. We cannot manufacture khadi and then throw it away. Therefore, it has to be put to maximum use. Government have considered this aspect and they have taken a policy decision that wherever possible khadi should be used. No doubt it increases the cost to a certain extent. But that is a subsidy we are giving to those who are engaged in the profession of khadi spinning and that subsidy has to be given under one head or another. Therefore, there is no particular virtue in cutting out the expenditure under one head and showing it in another. As a matter of fact, it should be the policy of this Government that khadi should be encouraged so that more and more employment may be provided for those persons who are now under-employed and unemployed. Hon. Members may be interested to know that the quality of khadi cloth is also being improved. We have an improved charka, which is going to revolutionize this industry of hand-spinning. Therefore, hon. Members need not develop a prejudice in respect of khadi even in hospitals. On the other hand, many more institutions also will have to take to khadi, if we have to meet the increased demand for cloth. I could not accept the suggestion of the hon. Member to give up the use of khadi in medical institutions. I would request hon. Members to vote for this demand.

25th November 1955]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,48,300 under Demand XVI—Medical.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(6) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

12-30
p.m.

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,61,300 under Demand XVII—Public Health.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,61,300 under Demand XVII—Public Health.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,14,600 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,14,600 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, while welcoming the measures taken with regard to the soil conservation in the North Arcot district, I would say that the scheme should be extended throughout the State as it is a very important one and it will go a long way towards the improvement of the dry lands. Soil conservation and contour-bunding is being carried on in the Nilgiris district and it is found to be very useful by the ryots there. I find that about 6,000 acres of land have been brought under the scheme in the North Arcot district alone. So, I would request the Government that instead of confining it to one or two districts, it would be helpful to the ryots if the scheme is extended to some selected areas in all the districts.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The intention of the Government is to take up some areas in the various districts for soil conservation work so that the ryots may become aware of it. Under the Second Five-Year Plan, I am sure hon. Members would have noticed that in the various district plans, we have included some areas for the purpose of soil conservation work. During the Second Five-Year Plan period, all the districts will get advantage

[Sri C. Subramaniam] [25th November 1955]

of it. Now, as an experimental measure it is being undertaken in the districts of the Nilgiris, Coimbatore, North Arcot and Ramana-
nathapuram. In the various dry areas soil conservation measures
are being undertaken. I now request that the Demand be granted.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,14,600 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(8) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommen-
dation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,800 under Demand XIX—Veterinary.”

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,800 under Demand XIX—Veterinary.”

12-33
p.m. SRI P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கால்நடை இலாகாவிற்கு ரூ. 10,800 ஒதுக்கியிருப்பதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். இதில் ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். அதாவது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு இடங்களில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி களை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஹெஸ்த் ப்ரைமரி செண்டர் களில் மனிதர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு பாதிப் பணம் சர்க்கார் கிராண்டாகக் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி பாதிப் பணம் பொது மக்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு ஒரு பைசாகூட ஸர்க்காரிலிருந்து ஒதுக்கப்படவில்லை. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இந்தியா தேசத்திலேயே விவசாயம் சிறப்பாக நடக்கவேண்டும் என்றால் கால்நடை நல்ல முறையில் வளர்க்கப்படவேண்டும். கால்நடை ஆஸ்பத்திரி இருக்கும் இடங்களில் ஏழை விவசாயிகள்தான் இருக்கின்றார்கள். மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அவர்களுக்கு பாதிப்பணம் கிராண்டாக தொகை கொடுக்கப் படுவதைப்போல கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் உள்ள இடங்களிலும் சர்க்கார் கொஞ்சம் மனதுவைத்து பாதிப் பாதி பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக்கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is not a matter coming under the Demand now before the House. So, I am sorry I am unable to give a reply to it. I request that the Demand may be granted.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,800 under Demand XIX—Veterinary.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

25th November 1955]

(9) DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XX—Co-operation.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XX—Co-operation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(10) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 400 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(11) DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,600 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,600 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, with regard to the Central Road Fund I want to say a few words. I am told that the Government of India are willing to give us as much money as possible for the improvement of the National Highways and for putting up big bridges and causeways in our State. At the same time I am given to understand that our Government are very slow in submitting our proposals. Further, with regard to the black topping of the important roads, even the Government of India are very prompt in sanctioning the amount but the departmental people are very slow in submitting the estimates. The Secretariat is not moving quickly. So, I would request the Hon. Minister to get as much grant as possible from the Central Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I am glad to note that with regard to the development of the West Coast Road

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [25th November 1955]

under item (iv), the Government have resolved to utilise the full amount that has been granted by the Government of India for the purpose of making it an all-weather road. In this connection I would submit that last year the Government of India had sanctioned a certain amount for that purpose but the State Government have not utilised it because they could not contribute about 50 per cent of that amount, with the result the people there have to suffer. Now that the Government have decided to give top priority to the work and utilise in full the grant given by the Government of India, I would request the Hon. Minister to start the work immediately and spend the whole amount. Sir, our experience in the past is that though many schemes were started, they were not completed. For instance, with regard to National Highways, the Bombay-Cape Camorin Road is still not completed. I find that there is also a scheme for upgrading the Baliapatam-Taliparamba section of the West Coast Road in my constituency. Once again, I request the Government to see that the amount given by the Government of India for the construction of the roads in Malabar is utilised fully and in time.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as the West Coast Road is concerned, we are speeding up the work as far as possible. The difficulty with regard to Malabar is that during the monsoon season, it is not possible to do any road work. That is why it is not possible to build up roads as fast as we could in other parts of the State. That should not be taken as an indication that the Government are not interested in speeding up the work there. It is only the monsoon that stands in the way. I may assure the hon. Member that subject to that difficulty in Malabar, the work is being speeded up and we are hoping to finish it as early as possible.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 50,600 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(12) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

12-40 P.M. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

25th November 1955]

(13) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,57,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid. ”

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,57,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid. ”

SRI S. RAMALINGAM: Mr. Deputy Speaker, I move—

“ That the allotment of Rs. 24,57,700 under Demand XXVI for Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Re.1. ”

DEPUTY SPEAKER: Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 24,57,700 under Demand XXVI for Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Re. 1. ”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின்கீழ் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்படி ரோடுகள் போடுவதற்கு என்று ரூ. 15,00,000 சர்கார் மானியமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு என்று ரூ. 1,33,200 கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ரூபாய்க்கு இரண்டரை செஸ் விதத்திருக்கிறார்கள். அப்படி விதித்து இப்பொழுது வசூல்செய்து கொண்டும் வருகிறார்கள். அதன் மூலம் ரூ. 75,000 எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகும் என்று தோன்றுகிறது. இப்படி 15 லட்சம் ரூபாய் வசூல்செய்துவிட்டு தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு என்று லட்சத்தி முப்பத்தி மூவாயிரம் சொச்சம் செலவழிக்கப் போவது என்பது சரியாக இல்லை. தஞ்சை ஜில்லாதான் பெருவாரியான பணம் கொடுக்கிறது. இதர ஜில்லாக்களாகிய குறிப்பாக மலபார் ஜில்லாவிற்கு ரூ. 1,54,200 செலவு செய்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ரூ. 1,52,700 செலவு செல்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டு குறைவாக செலவை மேற்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது சரியல்ல. ஆனால் தொகை கொடுக்கும் அளவில் செலவு செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. மற்ற ஜில்லாக்களைவிட தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்பாசனம் அதிகமாக இருக்கிறது. எங்கே போனாலும் தண்ணீர் உள்ள இடமாக இருக்கும். மழை பெய்தால் நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. வண்டிகள், பஸ்கள் போவதற்கு நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. செகதியில் வண்டிகளும் கார்களும் அகப்பட்டே கொண்டு பத்து அல்லது பதினாறு பேர்கள் சேர்ந்து தள்ளவேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் அங்கு ரோடு வசதிகள் செய்யவேண்டியது அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய பணம் இப்பொழுது ஒதுக்கப்படவில்லை. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Deputy Speaker, while supporting the Cut Motion moved by hon. Member Sri S. Ramalingam and supporting his request for increasing the amount allotted for Civil Works in Tanjore district, I would submit that the amount allotted for Malabar also may be increased as the sum now provided for—I think it is Rs. 1,54,200—is too meagre. Even if the total amount is divided among the various districts on population basis, I submit that Malabar district should

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [25th November 1955]

get Rs. 2 lakhs. But I am not claiming that the money should be distributed according to population. The Hon. the Minister for Finance himself admitted that as far as roads in Malabar district are concerned they are not all-weather roads and that they cannot stand heavy monsoon rains. Therefore, it is a very difficult task for the Malabar District Board to maintain these roads. I would submit that Malabar in this respect requires special consideration especially in view of the fact that Malabar was not treated sympathetically and properly in the past.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is rather a very unfortunate demand Mr. Ramalingam has made and he has made it on a very wrong basis altogether. I do agree that the requirements of the various districts will have to be taken into consideration and we are trying our best to meet these demands as far as possible. Even with reference to Malabar the same thing will be kept in mind. We are trying to improve the roads in Malabar and the hon. Member himself will agree that during the last few years there has been considerable improvement in the maintenance of roads even in Malabar also. During the Second Five-Year Plan, there will be a planned programme with reference to each district.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I withdraw the cut motion. The motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,57,700 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(14) DEMAND XXVIII—FAMINE.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,38,400 under Demand XXVIII—Famine.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,38,400 under Demand XXVIII—Famine.”

12-45
p.m. * SRI P. CHELLATHURAI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தடுத்து பஞ்சம் ஏற்படும் பகுதி இராமநாதபுரம் ஜில்லா. இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். இந்த ஜில்லாவில் கண்மாய் மராமத்துக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அங்கு பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. காலாகாலத்தில் மழை பெய்வதில்லை அது ஒரு காரணம். அப்படி மழை பெய்தாலும் கண்மாய்கள் மராமத்து செய்திருந்தாலும் அவைகளில் தண்ணீர்சேர மார்க்கமில்லை. ஏன்? கண்மாய்களுக்கு வரும் கால்வாய்கள் சரியானபடி மராமத்து செய்யப்படவில்லை. அதனால் வாய்க்கால் வழியாக தண்ணீர் வராமல் கண்மாய்கள் வரண்டு கிடக்கின்றன. அதனால் கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் வரக்கூடிய கால்வாய்களை மராமத்து செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பல லட்சக்கணக்கான

25th November 1955] [Sri P. Chellathurai]

ரூபாய் கண்மாய் மராமத்துக்குச் செலவு செய்திருந்தாலும் கால்வாய்களை மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் கண்மாய்களில் தண்ணீர் வராமல் போய்விடுகிறது. அதனால் அந்த ஜில்லாவில் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே முதலில் கால்வாய்களை மராமத்து செய்யவேண்டும். அதற்கென்று தனியான இஞ்சினியர்களை நியமித்து அந்த வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் மற்ற கண்மாய்களை கவனிப்பதோடு குறிப்பாக இராமநாதபுரம் ஜில்லா கண்மாய்களுக்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member is also aware that it is the general aim of the Congress to remove all famine conditions from the various districts. I am sure the hon. Member should also contribute his efforts for the removal of famine conditions.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,38,400 under Demand XXVIII—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(15) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(16) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 17,00,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.”

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 17,00,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.”

[25th November 1955]

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 17,00,000 under Demand XXXVI for Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Re. 1.”

DEPUTY SPEAKER: Cut motion moved—

“That the allotment of Rs. 17,00,000 under Demand XXXVI for Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Re. 1.”

12-48
p.m. SRI P. RAMAMURTHI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டிமாண்டில் பத்து லட்சம் ரூபாய் வரையில் தாரங்கதாரா கெமிகல் வொர்க்ஸ்க்குப் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணம் இந்த மானியத்தில் அடங்கி இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசிய காலத்தில் பலகாரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார். அவர் என்ன காரணம் சொன்னார் என்றால் ஏற்கெனவே இந்த மாகாணத்தில் ஒரு குற்ப்பிட்ட நபர் தூத்துக்குடியில் ஒரு சோடா பாக்கிரியை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று லேசென்ஸ் வாங்கி யிருந்தார். மற்றும் காஸ்டிக் சோடா, சோடா ஆஷ் முதலியவைகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு அவருக்கு லேசென்ஸ் வழங்கப்பட்டது என்றும் சொன்னார். அந்தக் குறிப்பிட்ட நபர் அங்கு தொழில் நடத்த முடியாது, தொழில் நுட்பம் உள்ளவர் அங்கு இல்லை, அதனால் அதை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னதன் பேரில் அது கைவிடப்பட்டது என்றும் சொன்னார். அதன் பிறகு இப்பொழுதுள்ள டைரெக்டர் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு லேசென்ஸ் கேட்டு லேசென்ஸ் கொடுக்கலாமா என்று அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டு கொடுக்கலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் சொன்னதன் பேரில் இப்பொழுதுள்ளவருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது என்றும் சொன்னார். அவர்கள் தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள். அவர்களை ஏற்கனவே இந்த தொழிலை நடத்திவருகிறார். அதனால் அவர்களுக்கு இந்த லேசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்றும் சொன்னதாகச் சொன்னார். இந்த தாரங்கதாரா பாக்கிரியைச் சேந்தவர் யார்? அவர் டால்மியா க்ரூப்பைச் சேர்ந்தவர். மிட்பாபூரில் இருக்கும்படியான கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர். டாடா கெமிகல் வொர்க்ஸ்-ஐச் சேர்ந்தவர். லாகூல் ஜெயின் யார்? அவரும் டால்மியாவின் சொந்தக்காரர்தான். அதற்குப் பக்கத்தில் காதியாவரில் ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே க்ரூப்பைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே டால்மியா பாக்கிரி வேறு இவர்கள் வேறு அல்ல. மற்றும் அவர்கள் கூறுவதில் உண்மை இல்லை என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன்.

தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களும் யாரும் இல்லை என்று அவர்களுக்கு முன் கூட்டிய தெரிந்துவிட்டதா என்று கேட்கிறேன். இன்றைக்கு மேட்டூரில் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீவரில் நிச்சயமாக காஸ்டிக் சோடா, சோடா ஆஷ் முதலியவைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அத்துடன் உப பொருள் களும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கிளோரின் கால், லிசுவிட்கிளோரின் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. முதன்முதலில் டி. வி. எஸ். சொந்தக்காரருக்கு லேசென்ஸ் கொடுத்தவிட்டு பிறகு அதை ரத்து செய்வேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படிச் செய்தபோது இந்த மாகாணத்தில் அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு வேரு யாராவது இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தார்களா? அத்துடன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்களா? அவைகளைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு தாரங்கதாரா கெமிகல் வொர்க்ஸ்க்கு லேசென்ஸ் கொடுத்தார்களா? அவர்களுடைய லேசென்ஸ் ரத்து செய்த காலத்திற்கும் தாரங்கதாரா கம்பெனிக்கு லேசென்ஸ் கொடுத்த காலத்திற்கும் இடையில் எத்தனை நாட்கள் இருந்தன? அந்தத் தேதியிலிருந்து இந்தத் தேதி வரையில் எத்தனை நாட்கள் இருந்தன, லேசென்ஸ் மாற்றுவதற்கு வேண்டிய காலம் நவீன இருந்ததா என்பதைப்பற்றி விவரம் கூற வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதற்கு பதில் சொல்லும்போது

25th November 1955]

[Sri P. Ramamurthi]

இதைப்பற்றி பதில் சொல்லவேண்டும். முக்கியமாகச் சொல்லப் போனால் காஸ்டிக் சோடா உற்பத்தி அவ்வளவு கஷ்டமானது அல்ல. காஸ்டிக் சோடா, சோடா ஆஷ் முதலியவைகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்கள் அவசியம் என்றும் தோன்றவில்லை. சாதாரணமாக (some interruption.)

முக்கியமாக இவ்விஷயத்தில் நாம் பார்க்கவேண்டியது என்ன? சோடா உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளை இங்கே ஏற்படுத்துவதா, இல்லையா என்பது அல்ல பரீட்சை. ஆனால் பெரும் தொழிற்சாலைகளை யெல்லாம் ஏகபோக உரிமையாக ஒரே முதலாளியின் கையில் கொடுத்துக் கொண்டுவருவதால் நாட்டில் எழப்போகின்ற பிரச்சினை என்பதுதான் கவனிக்கப்பட வேண்டும். “இப்படிக் கொடுப்பதால் ஒன்றும் கெடாதிடில்லை. இவற்றை யெல்லாம் நாம் பின்னால் தேசியமாக்கிக் கொண்டிடலாம்”, என்று தற்போது சொல்லித் தட்டிக் கழிப்பதிலும் பிரயோஜனம் யாருக்கும் ஏற்படாது.

நிச்சயமாக ஏகபோக முதலாளிகளின் கை பலப்பட பலப்பட அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலுள்ள செல்வாக்கு அதிகப்படத்தான் போகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதிலேயே அதைப் பார்த்தோம். நமக்கு நாட்டிலே தொழில் வளரவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இருக்கலாம். அதனால் அப்பெரும் முதலாளிகளுக்கு உதவிசெய்ய முன்வரலாம். அந்த நல்லெண்ணத்தின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு இந்த வடநாட்டு முதலாளிக்கு 10 லட்ச ரூபாய் உதவி செய்யவும் முன் வந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது அவசியமா என்பதைத் தான் சிந்திக்கவேண்டும். கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொண்டவர்களுக்கு நாம் மேலும் உதவி செய்வதினால் என்ன ஆகிறது? அரசாங்கத்தில் அவர்களுடைய செல்வாக்குதான் அதிகப்படுகிறது. இப்பண உதவியினால் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவர் அங்கே டைரக்டராக இருக்க அதிகாரம் கிடைக்கும் என்று சொல்லலாம். டைரக்டராக நியமனம் பெற்று விட்டதினால்மட்டும் அதன் நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. ஏனென்றால் கம்பெனி சட்டப்படி பல இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளுக்கு சர்க்கார் டைரக்டர் நியமித்திருக்கும் போதே, நிர்வாக ஊழலினால் அக்கம்பெனிகள் திவாலாகி இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. நம் நாட்டிலேயுள்ள எத்தனையோ சிறு தொழில்கள் பண உதவி இன்றி நசித்துக்கொண்டு வருகின்றன. மதுரையிலுள்ள பல சிறு சிறு மில்கள் பண வசதியின்றி மூடப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுக்கு எல்லாம் இந்தப் பத்து லட்சம் ரூபாயைக் கொண்டு உதவி செய்யலாமே? மண்பாண்டங்களை செய்யக் கூடியவர்கள் பணஉதவி வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டால் போட்டு ஆறு மாதம் கட்சித் துதவி கிடைக்காது என்று பதில் வருகிறது? ஆனால் இந்த வடநாட்டு முதலாளிகளுக்கு, டாலர்மியா க்ரூப்புக்கு பணஉதவி செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கேட்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் பணஉதவி கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்போது என்ன செய்கிறது என்று கேட்கலாம். இவ்விஷயத்திற்கு மாத்திரம் சொல்லவில்லை. இனிமேல் சர்க்காரின் கொள்கை மாறவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். ஏகபோக முதலாளிகளின் கையையே பலப்படுத்துவதன் காரணமாக அவர்களது செல்வாக்குதான் அரசாங்கத்தில் அதிகரிக்கும், அதனால் கெடுதி ஏற்படும். பெரும் முதலாளிகளை பலப்படுத்தும் வகையில் எவ்வித உதவியும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-53
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the only point I wish to emphasise is that the main responsibility for granting the licence is that of the Central Government. The only question here is whether we took steps to find out whether any person in South India was willing to take up this industry. As a matter of fact, the Hon. Minister-in-charge of Industries sent for all the

[Sri C. Subramaniam] [25th November 1955]

main industrialists in South India and consulted them and then only informed the Government of India that they could grant the licence to whomsoever they liked. There was nobody available here to take up this. Not only the Minister-in-charge of Industries here but also the Minister for Industries and Commerce of the Union Government came over to Madras. He also sent for many of the industrialists and had a discussion with them. It was only after that, when we found that there was nobody available in South India who was prepared to take up this undertaking, the licence was granted to a company in Saurashtra. As I am personally aware of all these details, I am saying what the Minister-in-charge of Industries here and the Minister for Industries and Commerce of the Government of India did in this matter. There is no use of merely accusing this Government that they did not take proper steps.

As far as the relevant dates, which the hon. Member wanted, are concerned, I am sorry I have not got the details. So far as the charge that the Company is likely to be mismanaged, is concerned, hon. Members are aware that the Indian Companies Act has been modified and effective checks have been made now so that nobody can misbehave. Hon. Members are also aware of the fact that however high a person may be, if he misbehaves, action will be taken against him and this has been proved by the action taken by the Government of India against Sri Ramakrishna Dalmia. I may also inform the hon. Member that though the person connected with this undertaking may be related to Ramakrishna Dalmia, this does not come under the Dalmia Group Industries.

1 p.m. SRI S. RAMALINGAM : I beg leave of the House to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 17,00,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

It being one o'clock in pursuance of rule 159 read with rule 157 (2) of the Legislative Assembly Rules, the Deputy Speaker proceeded to put the following Demands for which notices had been received.

(17) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,18,000 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

25th November 1955]

(18) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,200 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made

(19) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,43,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(20) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(21) DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Statement regarding census of land holdings and cultivation. [vide answer to clause (b) of question No. 1704 answered on 29th March 1955 and clause (b) of question No. 2451 answered on 24th September 1955.]

[25th November 1955]

APPENDIX

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 2854 asked by Sri T. C. Naryanan Nambiar (on behalf of Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th November 1955 page 443 supra.)]

Particulars relating to Gazetted Officers who are not able to draw any increment on account of their services not having been regularized and the reasons for non-regularization, etc.

Department or service. (1)	Designation of officers. (2)	Reasons. (3)
1 Woman Welfare..	Deputy Director of Rural Welfare.	The appointment is temporary; the question of regularizing the appointment will be taken up after the <i>ad hoc</i> rules for the post are issued.
2 Revenue ..	Deputy Collectors officiating in Indian Administrative Service.	Pending appointment to the Indian Administrative Service they are not eligible for increments in the senior Indian Administrative Service scale. The matter is under consideration of the Union Public Service Commission.
3 Statistics ..	One Deputy Collector. Three Assistant Statistical Officers.	The officer's name has not yet been included in the approved list of Deputy Collectors. The question of regularizing the services of the officers will be taken up after the rules for the posts are issued.
4 Fisheries ..	Refrigeration Engineer.	The question of regularization of the service of the officer is under consideration of the Government.
5 Forest ..	Administrative Assistant to the Chief Conservator of Forests.	The appointment is temporary; the question of regularizing the appointment has been taken up after issue of the <i>ad hoc</i> rules for the post. The matter is under consideration.
6 Animal Husbandry.	Superintendent, Livestock Research Station, Hosur Cattle Farm.	This post was reserved for war service personnel and as no candidate with war service was available, it was de-reserved and ordered to be filled up by direct recruitment. The Commission has communicated the result of the selection of the post. Orders are under issue, regularizing the services of the present incumbent.
7 Industries ..	One Deputy Director and one Assistant Director of Industries and Commerce. Head of Electrical Engineering, Polytechnic.	Proposals for regularization of the services are under consideration. The question of filling up the vacancy by transfer will be taken up shortly.
8 Education ..	Certain Gazetted Officers.	Pending the re-issue of the Madras Educational Service Rules, regularization of temporary appointments could not be proceeded with. The formation of Andhra State and the resultant need for re-fixing the cadre have also caused some delay in regularizing the appointments. However proposals for regularization of their services are under consideration.
9 Madras Municipal Engineering Service.	Officiating Municipal Engineers in I and II Grades.	Municipal Engineers were non-Government servants prior to 1st January 1952. They were made Government servants from 1st January 1952. Municipal Engineers in the I and II Grades were brought under a Gazetted service. The special rules governing their service under Government have been sent to the Madras Public Service Commission for its concurrence. The rules will be issued shortly. After issue of the rules, their increments will be authorized by the Accountant-General.